

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuonxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuonxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuonxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

6/2018

Ai trôi vượt nhất trong nhân đức khiêm nhường, sẽ là người có đủ khả năng lãnh đạo những người khác (NK 538).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

ĐỨC TIN TRONG VIỆC TÔN SÙNG LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

+ **Anphong Nguyễn Hữu Long**

Giám mục Phụ tá GP Hưng Hóa

(Tiếp theo và hết)

II. LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Cụm từ này nói lên con người là chủ của hành động thương xót, và có hai nghĩa: thương xót Chúa, tức yêu mến Chúa, và yêu như Chúa yêu.

1. Trước hết, ta đáp lại lòng Chúa yêu bằng cách yêu mến Chúa. Không phải chỉ Chúa yêu thương con người mà thôi, như thể là tình yêu đơn phương, mà Ngài muốn con người yêu mến, đáp lại, làm nên tình yêu song phương. Tình yêu đúng nghĩa phải có hai chiều, có cho và nhận, có xứng và đáp. Chính Chúa dạy: "*Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người hết lòng, hết sức, hết linh hồn, hết trí khôn người*". Thánh Gioan Thánh Giá cũng nói: "*Tình yêu chỉ được đền đáp lại bằng tình yêu*". Á thánh An-rê Phú Yên, trên đường đi chịu chết vì đạo, đã lập đi lập lại: "*Anh em ơi, ta hãy lấy tình yêu đáp lại Tình Yêu, lấy sự sống đáp lại Sự Sống*".

Dù tình yêu của con người nhỏ bé, mong manh, hay thay đổi, nhưng Chúa vẫn đón nhận và trân trọng tình yêu ấy. Tin Mừng Luca 7, 36-47 kể về người phụ nữ tội lỗi đã tỏ lòng yêu mến Chúa cách độc đáo như sau:

"Có người Biệt phái kia mời Ngài tới dùng bữa với mình. Ngài vào nhà người Biệt phái, và lên giường ăn. Và này một phụ nữ, một người tội lỗi trong thành biết Ngài dùng bữa tại nhà người Biệt Phái, bà mang theo một bình bạch ngọc đựng dầu thơm. Đứng phía sau chân Ngài, bà khóc nức nở, sa nước mắt ướt đầm chân Ngài. Xõa tóc trên đầu, bà lau và tha thiết hôn chân Ngài, rồi xúc dầu thơm. Thấy vậy, người Biệt phái đã mời Ngài nghĩ thầm: "Nếu quả thực ông này là tiên tri, ắt đã biết người đàn bà chạm đến mình là ai, và thuộc hạng người nào: một người tội lỗi"! Đức Yêsu nói: "Simôn, tôi có điều muốn nói với ông". Ông đáp: "Thưa Thầy, xin cứ nói". "Có hai người mắc nợ một ông chủ; một người mắc nợ năm trăm đồng, một người mắc nợ năm mươi. Vì họ không có gì để trả nợ, nên ông tha bổng cho cả hai. Vậy trong hai người ấy, ai sẽ

cảm mến ông hơn?". Simôn đáp: "Tôi thiết tưởng là người đã được ông tha nhiều hơn". Và Đức Giê-su nói: "Ông đã xét cách chí lý". Quay lại phía người phụ nữ, Ngài nói với Simôn: "Ông thấy người phụ nữ này chứ? Tôi vào nhà ông, ông không lấy nước rửa chân tôi, còn bà ấy lấy nước mắt mà tưới đẫm chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông không hôn chào tôi, còn bà ấy, từ lúc vào, không ngớt tha thiết hôn chân tôi. Dầu tôi, một chút dầu ông cũng không xúc, còn bà ấy lấy thuốc thơm mà xúc chân tôi. Vì thế, tôi bảo ông: Các tội của bà, các tội lỗi nhiều đó, quả đã được tha rồi vì bà đã cảm mến nhiều. Ai được tha ít, cảm mến ít".

Ước gì khi anh chị em sốt sắng sùng kính lòng thương xót Chúa, anh chị em cũng yêu mến Chúa tha thiết, hơn là nhắm xin ơn này nọ.

2. Khi đã yêu mến Chúa rồi, thì ta sẽ có lòng thương xót như Chúa, trở nên hình ảnh sống động của Chúa, lòng ta trở nên lòng Chúa, ta thể hiện lòng thương xót đó cho người chung quanh.

Chắc anh chị em còn nhớ chủ đề của Năm Thánh Lòng Thương Xót 2015-2016: **"Thương Xót Như Chúa Cha"** (*Misericordes sicut Pater*). Giáo Hội mong muốn chúng ta có lòng thương xót như Chúa. Chúa Giêsu chính là hình ảnh sống động, cụ thể của lòng thương xót của Chúa Cha cho người cùng thời, khi làm phép lạ cho *"người mù được thấy, người què được đi, người phong cùi được sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại, và Tin Mừng được loan báo cho kẻ nghèo khó"* (Mt 11, 5). Kitô hữu phải giống Chúa Giêsu, có lòng thương xót như Chúa.

Sẽ oái ăm khi chúng ta chỉ muốn được hưởng lòng thương xót của Chúa, rồi sau đó chúng ta lại khép lòng thương xót đối với anh em. Chúa Giêsu đã dạy điều đó trong dụ ngôn hai người mắc nợ trong Tin Mừng Mátthêu 18, 24-34:

"Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn nén vàng. Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con, tài sản mà trả nợ. Bấy giờ, tên đầy tớ ấy sấp mình xuống lạy lạy: 'Thưa ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết'. Tôn chủ của tên đầy tớ liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ. Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền

túm lấy, bóp cổ mà bảo: 'Trả nợ cho tao!'. Bấy giờ, người đồng bạn sắp mình xuống năn nỉ: 'Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh'. Nhưng y không chịu, cứ tống anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ. Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện. Bấy giờ, tôn chủ cho đòi y đến và bảo: 'Tên đầy tớ độc ác kia. Ta đã tha hết số nợ ấy cho người, vì người đã van xin Ta, thì đến lượt người, người không phải thương xót đồng bạn, như chính Ta đã thương xót người sao?' Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình".

Anh chị em thân mến,

Yêu thương tha nhân là điều răn thứ hai, quan trọng không kém điều răn thứ nhất là yêu mến Thiên Chúa. Chúa Giêsu đã trả lời câu hỏi của một luật sĩ về điều răn nào là quan trọng nhất như sau:

"Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn quan trọng nhất và điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là: người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó" (Mc 12, 29-31).

Hễ ai yêu mến Chúa thì cũng yêu thương anh em, thánh Gioan đã xác quyết như thế. Ngài còn nói: *"Nếu ai nói mình yêu mến Chúa mà lại ghét anh em mình, thì đó là kẻ nói láo".*

Vậy, nếu anh chị em sùng mộ lòng Chúa thương xót, thì anh chị em cũng phải thương xót anh chị em mình, yêu thương và tha thứ cho họ, nhất là với những người đau khổ, bé mọn, nghèo hèn, ở bên lề xã hội, những người xa Chúa, những kẻ tội lỗi, những kẻ chối từ Chúa.

Chúng ta không yêu thương tha nhân theo cách của chúng ta, vì con người thường so đo, tính toán, cân-đong-đo-đếm! Tình thương của con người thường có giới hạn, trong khi tình yêu của Chúa lại không bến không bờ.

Chúa Giêsu dạy chúng ta yêu như Chúa yêu: *"Như Thầy đã yêu thương các con, các con cũng hãy yêu thương nhau. Nếu các con thương yêu nhau, người ta sẽ nhận ra các con là môn đệ Thầy".*

Sau cùng, anh chị em thân mến, trong tư cách Chủ tịch Ủy ban Loan Báo Tin Mừng trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, tôi xin anh chị em ý thức rằng khi tôn sùng và thực hành Lòng Thương Xót Chúa là chúng ta đang thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng.

Trong câu trả lời cho các môn đệ của Gioan đến hỏi Chúa có phải là Đấng Mêsia, tức là Đấng Cứu Thế không, Chúa đã nói: *"Hãy về kể lại cho Gioan biết điều các anh thấy: người mù được xem, người què được đi, người phong hủi được khỏi, người điếc được nghe, người chết sống lại, và Tin Mừng được loan báo cho kẻ nghèo khó"* (Mt 11, 5). Có nghĩa là khi chúng ta làm điều tốt lành vì yêu thương tha nhân, thì đó là loan báo Tin Mừng rồi vậy. Chúa Giêsu dạy *"khi thấy việc tốt lành anh em làm, người ta sẽ ngợi khen Cha của anh em Đấng ngự trên trời"*.

Ý thức như vậy, chúng ta sẽ phấn khởi hơn khi để Chúa thương, và khi mình đáp lại bằng lòng thương yêu anh chị em như Chúa, thì đó là chúng ta đang góp phần loan báo Tin Mừng, làm cho muôn dân nhận biết Thiên Chúa giàu lòng thương xót, để rồi chính họ cũng đến với Chúa, tin yêu Chúa và được Chúa thương xót.

- Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.
- Lạy Thánh Giáo Hoàng Gioan-Phaolô, xin cầu cho chúng con.
- Lạy Thánh Nữ Faustina, xin cầu cho chúng con.
- Xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót, là CHÚA CHA +, CHÚA CON +, VÀ CHÚA THÁNH THẦN (+), ban phúc lành cho tất cả anh chị em. Amen.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Thánh Phêrô Tông đồ, ngày 29/6/2018.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng:

CHA PHÊRÔ NGUYỄN TƯƠNG LAI, SVD

Linh hướng CĐ LCTX Giáo miền GiaLai, GP.Kon Tum.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Cha.

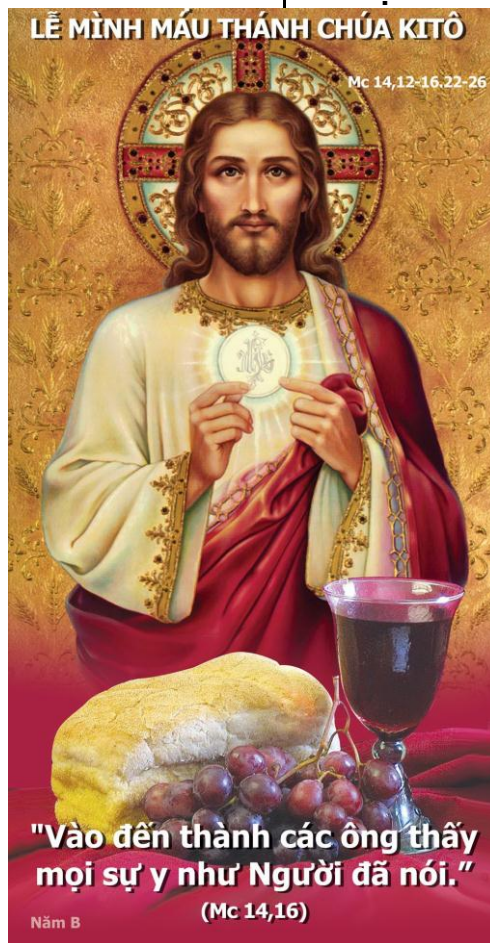
BBT tổng hợp

LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ

Khi nữ tu Têrêxa Calcutta sang Liên Xô xin mở trụ sở bác ái, Bà đã gặp các vị lãnh đạo chính quyền và đã được đồng ý nhanh chóng. Tuy nhiên khi bà xin cho có Linh mục tại những trụ sở đó thì các vị ấy đã ngần ngại. Lúc đó Mẹ Têrêxa giải thích: nguồn sức mạnh của các Nữ Tu chúng tôi là do Mình Thánh Chúa. Nhờ mỗi ngày được rước MTC nên các Nữ Tu chúng tôi có sức hy sinh quên mình để phục vụ những người nghèo khổ. Do đó cần phải có Linh mục để mỗi ngày dâng Thánh Lễ và cho chúng tôi rước lễ. Mẹ Têrêxa và các nữ tu của Bà là những người đã cảm nghiệm được Lời Chúa phán khi lập phép MTC "Ai ăn

thịt Ta và uống máu Ta thì sẽ được sống muôn đời".

Một điều đáng buồn là lòng chúng ta đã thành chai đá trước tấm lòng của Chúa mà lễ ra phải khiến chúng ta hết sức cảm động. Ngày nay ở phương Tây, số giáo dân tham dự Thánh Lễ đã giảm sút rất nhiều. Điển hình tại Pháp, chỉ còn có 10% giáo dân dự lễ Chúa Nhật. Còn bên VN chúng ta, số người bỏ lễ CN cũng càng ngày càng nhiều. Trong số những kẻ còn đi lễ thì nhiều người đứng

ngoài nhà thờ, vừa dự lễ vừa trò chuyện và hút thuốc. Hình như rất nhiều người đi lễ chỉ vì sợ phạm tội trọng.

Hôm nay, lễ Mình và Máu Thánh Chúa Giêsu, chúng ta ôn lại tình yêu bao la của Đức Giêsu

khiến Ngài chịu chết vì chúng ta và trước khi chết đã ban Mình và Máu Ngài làm lương thực nuôi linh hồn chúng ta.

Nhưng chúng ta cũng nhận thấy sự giảm sút lòng sốt sắng của chúng ta đối với việc dự lễ và rước lễ. Chúng ta thờ ơ với một thứ lương thực quý giá mà Chúa đã ban. Chúng ta bỏ mất biết bao ơn ích do việc rước lễ mà nhiều người đạo đức đã rất quý chuộng.

Giờ đây chắc chúng ta biết mình phải làm gì:

a/ Trước hết, là những người làm cha mẹ, làm ông bà, chúng ta hãy nhắc nhở và khuyến khích con cháu mình thường xuyên tham dự Thánh Lễ và Rước lễ sốt sắng.

b/ Phần chúng ta, mỗi khi dự lễ và Rước Lễ, chúng ta hãy cố gắng sốt sắng. Đừng làm một cách máy móc theo thói quen, nhưng hãy đặt hết tâm tình vào đó.

Xin trích đọc sau đây tâm tình của một người đã biết cách dự lễ và rước lễ sốt sắng: "Mỗi Thánh Lễ, tôi lại cảm thấy có điều gì đó cần thống hối cách đặc biệt. Mỗi Thánh Lễ, tôi lại thấy mình muốn đặt lên đĩa thánh một chút cố gắng riêng tư, đau khổ, mơ ước, thao

thức... Tôi không đi dự Thánh Lễ với 2 bàn tay trắng, nhưng với lễ vật là chính cuộc đời tôi. Trong mỗi Thánh Lễ, Lời Chúa lại tác động lên tôi, những lời nói đã nghe nhiều lần nhưng vẫn luôn mới mẻ. Mỗi lần rước Chúa là một lần tôi nhớ rằng Ngài đã trở nên tấm bánh bẻ ra cho tôi, và tôi cũng phải trở nên tấm bánh bẻ ra cho anh chị em tôi".

LỜI CẦU NGUYỆN TRƯỚC THÁNH THỂ

Chúa ơi,

Bên ngoài nhà thờ, xe cộ ồn ào, người ta chạy tới chạy lui lảng xảng.

Nhưng cái thế giới náo nhiệt ấy, con xin bỏ lại sau lưng, để đến đây ở trước mặt Chúa.

Con không bỏ lại những anh chị em của con, nhưng con cũng mang họ theo con, vì con biết rằng Chúa cũng rất quý mến họ.

Thực ra con chẳng có gì, nhưng con biết rằng vì con có Chúa nên con có tất cả.

Con khép trí óc lại và mở tâm hồn ra, và thế là con được an bình.

Ở đây, con cảm nghiệm được giá trị thật của con. Giá trị ấy không phải là những gì con sở hữu được hay hoàn thành được, mà là biết rằng con được Chúa yêu thương (Flor McCarthy).

CHÚA NHẬT X THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Ganh ghét và xuyên tạc

Một cách phá hoại của Satan là khơi lên lòng ganh ghét để người ganh ghét xuyên tạc việc làm của kẻ khác. Thâm độc của cách phá hoại này là khiến cho người ganh ghét bị mù quáng, không nhận ra sự thật và làm cho điều tốt bị hiểu lầm là điều xấu.

Trong bài Tin Mừng, các luật sĩ đâu phải là những người ít học và không có tinh thần đạo đức. Nhưng Satan đã làm mù những kiến thức và lòng đạo đức của họ bằng tính ganh ghét. Và kết quả là khi họ đã bị mù quáng rồi, họ xuyên tạc việc Đức Giêsu chữa bệnh là "dùng sức quý cả để trị quý con".

Việc các luật sĩ mà cũng bị rơi vào bẫy của Satan khuyến cáo chúng ta đừng nghĩ mình là Kitô hữu, là cán bộ tông đồ, là tu sĩ hay giáo sĩ mà có thể tránh khỏi lòng ganh ghét dẫn đến việc xuyên tạc người khác.

Tội phạm đến Thánh Thần

Trên một chiếc tàu vượt đại dương, có một kỹ sư tàu biển tên là Egbert. Công việc của ông là ngồi trong phòng máy và tuân theo lệnh của Đô đốc ở trên cầu tàu truyền xuống.

Một hôm, Egbert suy nghĩ rồi tự nhủ: Ta là nhân vật quan trọng nhưng đâu có ai quý trọng ta. Còn vị Đô đốc chỉ ngồi trên cầu tàu ra lệnh, chẳng để ý đến ta ở dưới buồng máy không được ngắm trời mây non nước.

Càng nghĩ ông thấy mình càng quan trọng. Lúc đó, chuông rung và có lệnh: "Hãy quay trở lại". Egbert lầm bầm: "Tôi là kỹ sư đã 30 năm, từng vượt biển cả 100 lần. Đây là lần đầu tiên có người bảo tôi phải quay trở lại giữa đại dương. Ông Đô đốc này chỉ biết ra lệnh thôi!".

Nói xong, thay vì trở lui, Egbert cứ cho tàu lao tới phía trước, mà còn tăng tốc nhanh gấp đôi. Con tàu đâm xam vào một chiếc tàu khác, vỡ nát tan tành.

Tâm trạng anh kỹ sư tàu biển trên đây không khác gì các luật sĩ Do thái thời Đức Giêsu. Họ kiêu căng mà không nhận mình kiêu căng. Họ cho mình là tài giỏi, xứng đáng hơn người. Họ xuyên tạc chê bai việc làm của người khác. Họ giữ đạo mà không có tinh thần đạo đức. Họ làm việc thiện cốt để khoe khoang.

Với tâm trạng ấy, hôm nay họ tỏ rõ thái độ kiêu căng bất mãn.

Thấy dân Do thái đổ xô đến chung quanh Đức Giêsu, họ ganh tị và khó chịu. Thấy phép lạ Người làm nhãn tiền, họ lại bảo Người bị quỷ ám. Thấy Người trừ quỷ, họ lại cho là do quyền lực quỷ vương. Thấy Người chữa bệnh cho kẻ phong cùi, họ lại kết án Người phạm luật ngày hưu lễ. Thấy Người viếng thăm kẻ tội lỗi, họ lại cho Người là bạn bè với bọn thu thuế và gái điếm. Nếu người ta đầy lòng kiêu ngạo, sẽ chẳng còn chỗ cho sự khôn ngoan. Hãy sống nhỏ bé trước mặt Chúa, cả khi người ta là vua Đavít.

Thánh Giacôbê viết: *"Thiên Chúa chống lại kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường"* (Gc 4, 6).

Đứng trước thái độ kiêu căng cố chấp ấy, Đức Giêsu chất vấn họ: *"Satan lại trừ Satan được sao?"* (Mc 3, 26-27). Người cảnh cáo họ: *"Mọi tội lỗi và mọi lời phạm thượng của con cái loài người sẽ được tha hết, nhưng kẻ nào phạm thượng đến Chúa Thánh Thần, muôn đời sẽ không được tha"* (Mc 3, 28-30). Tội phạm đến Thánh Thần là chối bỏ sự hiện diện của Thần Khí trong Đức Giêsu, là gán cho ma quỷ những gì thuộc về Thánh Thần.

Quả thực, Đức Giêsu xua trừ ma quỷ là *"Bởi Thánh Thần Thiên Chúa"* (Mt 12, 28). Thánh Basiliô Xêdarê viết: "Khi gặp Đức Giêsu, ma quỷ đã bị mất hết quyền lực của mình trước sự hiện diện của Thánh Thần". Vậy ai dám nói quyền lực của Đức Giêsu do Satan mà có là họ đã nói lộng ngôn phạm đến Thánh Thần.

Tội phạm đến Chúa Thánh Thần chính là *"tội cố tình, từ chối quyền năng của Chúa Thánh Thần, nguồn ơn tha thứ"*, Chúa luôn sẵn sàng tha thứ, nhưng Người không cưỡng ép chúng ta điều gì kể cả sự thứ tha. Một khi đã từ chối ơn tha thứ thì cũng có nghĩa là từ chối hạnh phúc Nước Trời. Nếu một người nghẹt mũi không ngửi thấy hương của hoa hồng, thì đó không phải là lỗi ở bông hoa, mà do bản thân người ấy.

Thomas Carlyle viết: "Không nhận ra lỗi lầm là lỗi lớn nhất trong một lầm lỗi".

Mỗi người đều mang hai túi: một ở trước ngực và một ở sau lưng, và cả hai nhét đầy lầm lỗi. Tuy nhiên, túi trước đựng lỗi của người hàng xóm và túi sau đựng lỗi của mình. Vì thế, người ta thường mù quáng với khuyết điểm của mình và luôn sáng mắt với khuyết điểm của anh em.

CHÚA NHẬT XI THƯỜNG NIÊN, NĂM B

"NƯỚC THIÊN CHÚA GIỐNG NHƯ NGƯỜI KIA GIEO HẠT XUỐNG ĐẤT"

Cách Đức Giêsu dùng để mô tả Nước Thiên Chúa rất xa lạ với trí tưởng tượng của con người. Ngài không nói Nước Thiên Chúa giống như một đất nước đông đảo hay một đạo quân hùng mạnh, nhưng nói "Nước Thiên Chúa giống như người kia gieo hạt xuống đất". Câu này có nhiều ý nghĩa.

- Nước Thiên Chúa là một hạt giống: thực chất của Nước Thiên Chúa không phải là hệ thống tổ chức quy mô hay thế lực mạnh mẽ bề ngoài, mà là những giá trị bên trong, những giá trị mà Đức Giêsu đã rao giảng trong Tin Mừng, như yêu thương, tha thứ, hòa thuận v.v.

- Nước Thiên Chúa giống như người kia gieo hạt: Xây dựng Nước Thiên Chúa không phải bằng cách lập hội kêu gọi càng nhiều người ghi tên vào càng tốt, hay đem quân xâm lấn để mở mang bờ cõi, mà là gieo hạt: đem những giá trị Tin Mừng vào thế giới này, gieo vào lòng nhân loại này.

- Hạt giống sẽ dần dần mọc lên: Không nên nôn nóng mong

chờ một sự phát triển nhanh chóng ngoạn mục mà phải kiên nhẫn chờ đợi. Nhưng đồng thời cũng phải lạc quan tin tưởng vì thế nào Nước Thiên Chúa cũng lớn lên.

NHỎ BÉ MÀ RẤT MẠNH, ÂM THẦM MÀ BỀN BỈ

Nhỏ bé mà rất mạnh, âm thầm mà bền bỉ: đó là những

đặc tính của hạt giống.

Đức Giêsu dùng hình ảnh hạt giống để dạy môn đệ Ngài sống và xây dựng Nước Thiên Chúa:

- Chúng ta không cần làm những việc to tát vĩ đại. Chỉ cần làm cho tốt những việc nhỏ bé hằng ngày của mình.

- Chúng ta không cần ồn ào phô trương hay quảng cáo cho niềm tin của chúng ta. Chỉ cần sống một cách âm thầm nhưng kiên trì những giá trị Tin Mừng mà mình đã nhập tâm.

TÍNH NÓNG VỘI

Thời nay có nhiều sản phẩm "xài liền", như mì ăn liền, cà phê uống liền, chụp hình lấy liền v.v. Dù chúng ta biết phẩm chất của những thứ đó không được tốt, nhưng chúng ta vẫn thích, bởi vì đỡ tốn công và đỡ mất giờ.

Thế nhưng chúng ta quên rằng có nhiều thứ không thể hối thúc được. Phát triển thành một con người chín chắn là công việc của cả một đời người. Xây dựng một tương quan tốt đẹp với ai đó đòi hỏi rất nhiều thời gian. Biết và hiểu con cái mình cũng đòi cha mẹ phải tốn nhiều thời giờ. Vượt qua tội lỗi và thói xấu cũng không phải là công việc một sớm một chiều.

Thời đại chúng ta ngày này cũng được gọi là thời đại nhấn nút. Nhấn nút một cái là đèn cháy, nhấn nút một cái là máy nổ, nhấn nút một cái là cửa mở ra... Quả thật nhiều phương tiện hiện đại nhằm tiết kiệm sức người là tốt. Thế nhưng kiểu sống "nhấn nút" như thế làm cho chúng ta có khuynh hướng tìm sự dễ dãi. Đi đến thăm một người già hay một người bệnh làm chi cho mất công, sao không gọi điện thoại cho tiện! Hơn nữa có rất nhiều chuyện không thể giải quyết bằng cách nhấn nút: không có nút nào thay thế việc nuôi dạy con cái cho nên người, cũng không có nút nào thay thế việc luyện tập thành thạo một kỹ năng...

Trong dụ ngôn hôm nay, người nông dân đã làm tất cả những gì phải làm, là dọn đất và gieo hạt giống. Sau đó là phần việc của hạt giống, phần việc này ngoài

tầm của người nông dân. Người nông dân phải chờ, chờ trong kiên nhẫn và hy vọng.

Dụ ngôn này nhắc chúng ta rằng chúng ta có thể gieo hạt giống nhưng chúng ta không thể làm cho hạt giống mọc lên. Chính Chúa làm việc đó. Nếu chúng ta làm xong phần bổn phận mình thì chắc chắn Chúa sẽ cho sinh hoa kết quả. Nhưng liệu chúng ta có đủ kiên nhẫn và đủ lòng trông cậy không?

Những sự bắt đầu nho nhỏ

Dụ ngôn thứ hai của bài Tin Mừng hôm nay (hạt cải nhỏ mọc thành cây to) chứa đựng bài học: có nhiều việc lớn phải bắt đầu bằng những việc nhỏ.

Có rất nhiều thí dụ: Muốn xây một tòa nhà thì phải bắt đầu bằng từng viên gạch; muốn viết một quyển sách thì phải bắt đầu bằng từng trang, thậm chí từng chữ; muốn xây dựng một tình bạn thì phải bắt đầu bằng những lần gặp gỡ đối trao v.v.

Sự bắt đầu rất là quan trọng. Nếu bạn muốn con bạn lớn lên thành người tốt thì bạn phải bắt đầu chăm sóc dạy dỗ nó ngay từ nhỏ. Mà khi bắt đầu thì phải chú ý đến những điều rất nhỏ. Một tính tốt dần dần thành hình từ những thói quen tốt nho nhỏ. Một tính xấu cũng thành hình từ những thói quen xấu được lặp đi lặp lại.

CHÚA NHẬT XII THƯỜNG NIÊN, NĂM B LỄ sinh nhật thánh Gioan Tẩy Giả

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Lc 1:57-66.80)

Trong phong tục Việt Nam, lễ thôi nôi của một đứa trẻ báo trước một phần tương lai của nó. Người ta để trước mặt nó một số đồ vật biểu trưng nghề nghiệp. Đứa trẻ cầm lên đồ vật nào thì đó là tương lai của nó, thí dụ nhặt lấy cây viết là đứa bé sau này có thể là một nhà giáo hoặc văn sĩ... Nhưng qua bài Tin Mừng hôm nay, tương lai của em bé Gioan không tùy thuộc vào sự tình cờ. Mọi người thắc mắc về tương lai của em và đều có cùng một câu trả lời: "Quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em".

Cuộc đời và sứ mệnh của Gioan Tẩy Giả nằm trong "bàn tay Chúa". Điều này ông Da-ca-ri-a, cha của em, đã được biết khi sứ thần hiện ra với ông trong Đền Thờ. Ngài nói với ông: "Em sẽ được đầy tràn Thánh Thần ngay khi còn trong lòng mẹ. Em sẽ đưa nhiều con cái Ít-ra-en về với Đức Chúa là Thiên Chúa của

họ. Được đầy thần khí và quyền năng của ngôn sứ Ê-li-a, em sẽ đi trước mặt Chúa, để đưa tâm hồn cha ông quay về với con cháu, để làm cho tâm tư kẻ ngỗ nghịch lại hướng về nẻo chính đường ngay, và chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa" (Luca 1:17). Đúng như vậy, khi còn là một bào thai, thánh Gioan đã được đầy Thánh Thần; bằng chứng là ngài đã nhận được niềm vui, một hồng ân đặc biệt của Thánh Thần (Gl 5:22). Niềm

vui đã giúp cho một thai nhi biết "nhảy mừng" trong lòng mẹ khi được gặp "Thân Mẫu của Chúa tôi". Lúc thi hành sứ mệnh rao giảng thống hối, thánh Gioan đã thu hút được "mọi người từ khắp miền Giuđê và thành Giêrusalem đến với ngài" (Mc 1:5). Vốn sẵn có lòng nhiệt thành bốc lửa và tinh thần thẳng thắn của ngôn sứ Êlia, thánh Gioan đã kêu gọi mọi người hãy hòa giải với nhau và hòa giải với Thiên Chúa. Cũng chính vì lòng nhiệt thành lo việc nhà Chúa nên ngài đã phải thiết

thân dưới tay vua Hêrôđê (Tv 69:10; Mt 14:3-12).

Tuy nhiên điểm nổi bật và quan trọng nhất trong sứ mệnh của thánh Gioan, đó là “chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa”. Ngài không chuẩn bị cho một dân tộc thoát ách đô hộ của Rôma, nhưng là cho một dân tộc thoát xiềng xích tội lỗi và sự chết nhờ cái chết của Đấng Cứu Độ. Ngài không chuẩn bị khí giới binh đao để lật đổ bạo quyền, nhưng chuẩn bị tâm hồn dân chúng bằng việc kêu gọi người ta sám hối, thay đổi lối sống và não trạng để đón nhận Tin Mừng Chúa Kitô cũng như đời sống mới trong Thánh Thần. Việc chuẩn bị này, ngoài sức mạnh của Thánh Thần, cũng đòi hỏi nơi Gioan một ý chí sắt đá, cho nên “cậu bé càng lớn lên thì tinh thần càng vững mạnh”. Vững mạnh để đương đầu với khó khăn của hoang địa, với thái độ ngoan cố của các nhà lãnh đạo tôn giáo Do thái, và cuối cùng với ngục tù cũng như cái chết hy sinh. Nói tóm lại, cuộc đời và sứ mệnh của thánh Gioan Tẩy Giả bắt đầu từ việc ông Dacaria thi hành việc tế lễ trong Đền Thờ và kết thúc bằng cái chết làm chứng cho lời giảng về sám hối. Tất cả là để cho người ta thấy Đấng Cứu Độ và

Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần.

Sống sứ điệp Tin Mừng

Ít khi chúng ta thấy lễ kính một vị thánh thay thế phụng vụ Thánh lễ Chúa Nhật như hôm nay. Như vậy đủ biết Giáo Hội nhìn nhận tầm quan trọng của thánh Gioan Tẩy Giả trong kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Có nhiều gợi ý giúp chúng ta nhìn vào cuộc đời và sứ mệnh của thánh Gioan Tẩy Giả để tự hỏi về cuộc đời và sứ mệnh của mỗi người chúng ta. Tên của Gioan đã được ấn định trước khi ngài là một bào thai trong lòng mẹ. Tên mỗi người chúng ta cũng đã được viết trong lòng bàn tay Thiên Chúa (I-sai-a 49:16). Cũng như thánh Gioan, chúng ta nhận được Thánh Thần, nhận được sự phù trợ của Thiên Chúa suốt cuộc đời, được Người trao cho một sứ mệnh đặc biệt là giúp cho Chúa Kitô “nổi bật lên” (Gioan 3:30) trong tâm hồn những người chúng ta gặp gỡ.

Chúng ta đã có câu trả lời cho thắc mắc của dân chúng Giêrusalem về em bé Gioan: Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây? Và chúng ta cũng phải thắc mắc về chính mình: Còn tôi, tôi sẽ ra thế nào đây?

Lm. Đaminh Trần đình Nhi

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 30

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Tại Trụ sở Giáo Phận Long Xuyên ngày 11-5-2018 vừa qua,¹ Đức cha Giu-se Trần Văn Toàn, Giám mục Phó Giáo phận Long Xuyên, Chủ tịch Ủy Ban Giáo Dân (UBGD), trực thuộc Hội đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN) đã chủ tọa cuộc họp với các thành viên Ban Nghiên Huấn thuộc UBGD (HĐGMVN). Cuộc họp gồm các đề tài: thống nhất các bài viết hằng tháng, biên soạn bổ sung về nội quy UBGD, biên soạn hướng dẫn mục vụ tông đồ giáo dân, bàn bạc việc tổ chức cuộc hội thảo về các thánh tử vì đạo tại Việt Nam nhân dịp kỷ niệm 30 năm ngày các ngài được phong thánh (1988-19/6-2018).²

Tuy nội dung luận bàn khá “nặng ký”, các tham dự viên đều tỏ ra tích cực và hân hoan trao đổi trong thành tâm thiện chí.

Thật vậy, với lý tưởng phục vụ cao độ, ai nấy đều sẵn lòng tìm cách góp phần vào công việc chung. Riêng tôi, có lẽ thế, tôi còn mạo muội nghĩ rằng: các ngài đã “lấy lòng thương xót làm tâm điểm...”,³ “... như một khía cạnh nền tảng thuộc về sứ mệnh”;⁴ để

¹ Địa chỉ hiện nay: 72/24 Phan Đăng Luru, Q. Phú Nhuận, TP. Hồ Chí Minh.

² “Năm 2018, chúng ta sẽ kỷ niệm 30 năm Toà Thánh nâng 117 vị Tử đạo lên hàng hiển thánh. Đây là một dấu son trong lịch sử và là niềm tự hào của Giáo Hội Việt Nam. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa đã ban cho Giáo Hội những chứng nhân anh dũng, dám sống màu nhiệm hạt lúa được gieo vào lòng đất, chấp nhận chết đi để mang lại nhiều hoa trái (x. Ga 12,23-25). Thật vậy, trong lễ phong thánh tại Rôma, ngày 19-6-1988, Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nhấn nhủ: “Hỡi các Kitô hữu Việt Nam, chúng tôi có thể nói rằng máu Các Thánh Tử Đạo là cho anh chị em, là nguồn ân sủng để tăng trưởng đức tin. Nơi anh chị em, đức tin của cha ông chúng ta tiếp tục được thông truyền cho những thế hệ mới. Đức tin này là nền tảng giúp cho anh chị em, vừa trung thành với quê hương Việt Nam, vừa tiếp tục là những môn đệ đích thực của Đức Kitô”. (*Thư Mục vụ HĐGMVN gửi Cộng đồng Dân Chúa sau Hội nghị Thường Niên Kỳ II/2017*, số 5)

³ APV 20,17.

⁴ APV 20,18.

“nhận ra chiều sâu lòng Người xót thương”;⁵ và để “nhờ tin vào Đức Ki-tô Giê-su, Đấng qua sự chết và sống lại của Người mà mang đến ơn cứu độ...”.⁶

Bốn lần sử dụng từ *mercy*

1. APV 20,17

- *Jesus affirms that, from that time onward, the rule of life for his disciples must place **mercy** at the centre, as Jesus himself demonstrated by sharing meals with sinners. (APV 20,17)*
- *Jésus affirme que la règle de vie de ses disciples devra désormais intégrer le primat de la **miséricorde**, comme Lui-même en a témoigné, partageant son repas avec les pécheurs. (APV 20,17)*
- Chúa Giê-su khẳng định rằng, từ lúc đó trở đi, quy luật sống của các môn đệ Người phải lấy **lòng thương xót** làm tâm điểm, như chính Chúa Giê-su đã thể hiện qua việc đồng bàn với những kẻ tội lỗi. (APV 20,17)

2. APV 20,18

- ***Mercy**, once again, is revealed as a fundamental aspect of Jesus' mission. (APV 20,18)*
- *La **miséricorde** se révèle une nouvelle fois comme une dimension fondamentale de la mission de Jésus. (APV 20,18)*
- Một lần nữa, **lòng thương xót** được mặc khải như một khía cạnh nền tảng thuộc về sứ mệnh của Chúa Giê-su. (APV 20,18)

3. APV 20,20

- *Jesus, on the other hand, goes beyond the law; the company he keeps with those the law considers sinners makes us realize the depth of his **mercy**. (APV 20,20)*
- *Jésus au contraire, va au-delà de la loi; son partage avec ceux que la loi considérait comme pécheurs fait comprendre jusqu'où va sa **miséricorde**. (APV 20,20)*
- Mặt khác, Chúa Giê-su vượt xa hẳn lề luật; sự đồng hành Người dành cho những kẻ bị lề luật xem là tội lỗi giúp chúng ta nhận ra chiều sâu **lòng** Người **xót thương**. (APV 20,20)

4. APV 20,25

⁵ APV 20,20.

⁶ APV 20,25.

- *Salvation comes not through the observance of the law, but through faith in Jesus Christ, who in his death and resurrection brings salvation together with a **mercy** that justifies.* (APV 20,25)
- *Ce n'est pas l'observance de la loi qui sauve, mais la foi en Jésus-Christ, qui par sa mort et sa résurrection, nous a donné la **miséricorde** qui justifie.* (APV 20,25)
- Ôn cứu độ không đến do việc tuân thủ lề luật, nhưng nhờ tin vào Đức Ki-tô Giê-su, Đấng qua sự chết và sống lại của Người mà mang đến ơn cứu độ với **lòng thương xót** để công chính hóa chúng ta. (APV 20,25)

Để kết

Theo tinh thần của “Thư Công Bố Năm Thánh Tôn Vinh Các Thánh Tử Đạo Việt Nam”, ngày 01-5-2018, để mừng kính tất cả các vị tử vì đạo tại Việt Nam – cách riêng 117 vị thánh – và vì lợi ích thiêng liêng của Dân Chúa, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã xin Tòa Ân Giải Tối Cao cho phép mở năm thánh.

Bước vào Năm Thánh Tôn Vinh Các Thánh Tử Đạo tại Việt Nam và trong bầu khí của thời đại Lòng Chúa Xót Thương – khi noi gương đời sống của các bậc tiền nhân tử vì đạo – chúng ta càng thấy thấm thía quy luật sống tất phải có của từng người chúng ta, các môn đệ của Đức Ki-tô Giê-su. Nghĩa là, các Ki-tô hữu luôn được kỳ vọng “phải lấy lòng thương xót làm tâm điểm, như chính Chúa Giê-su đã thể hiện qua việc đồng bàn với những kẻ tội lỗi (APV 20,17)”. Bởi lẽ, lòng thương xót “được mặc khải như một khía cạnh nền tảng thuộc về sứ mệnh của Chúa Giê-su. (APV 20,18)”.

Thật vậy, sự đồng hành Thầy Giê-su “dành cho những kẻ bị lề luật xem là tội lỗi giúp chúng ta nhận ra chiều sâu lòng Người xót thương (APV 20,20)”. Theo đó, kỷ niệm 30 năm ngày phong thánh của 117 vị tử đạo tại Việt Nam, bắt đầu từ ngày 19 tháng 6 năm nay đến ngày 24 tháng 11 năm 2019,⁷ chúng ta không thể không thêm phần suy đi gẫm lại về ơn cứu độ – để sống cho thật đúng mực – trong thời đại của chúng ta: “Ôn cứu độ không đến do việc tuân thủ lề luật, nhưng nhờ tin vào Đức Ki-tô Giê-su, Đấng qua sự chết và sống lại của Người mà mang đến ơn cứu độ với lòng thương xót để công chính hóa chúng ta (APV 20,25)”.

⁷ Lễ kính Các Thánh Tử Đạo Việt Nam.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 6/2018 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ: Số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/06/2018; Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

- Ngày **08/06/2018; Lúc 16g00. Chủ Tế: Đức Cha Giuse Đỗ Mạnh Hùng**, Giám quản Tông Tòa TGP Sài Gòn và Quý Cha đồng tế.

- Ngày 15/06/2018; Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Gx Tân Thông, GP Phú Cường.

- Ngày 22/06/2018: Chủ tế: **LM Fx Bảo Lộc**, Giám học TTMV TGP Sài Gòn.

- Ngày 29/06/2018: Chủ tế: **LM Giuse Phạm Văn Trọng**, Đại chủng viện T. Giuse Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

HẠT CHÍ HÒA: Nhà thờ Vinh Sơn 3 (154/333, Phạm Văn Hai, P.3, Q.Tân Bình) lúc 16g00, ngày 13/06/2018. Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Minh Khôi**, Linh hướng CDLCTX hạt Chí Hòa.

HẠT HÓC MÔN: Nhà thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn), lúc 15g00, ngày 02/06/2018 (Thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CD.LCTX hạt Hóc Môn.

HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà thờ Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3, TP.HCM), lúc 17g00, ngày 07/06/2018 (Thứ Năm ĐT). Chủ Tế: **LM F.X Nguyễn Ngọc Thu**, Linh hướng CD.LCTX hạt Tân Định.

TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 05/06 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CD.LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

HẠT XÓM MỚI: Nhà thờ Hợp An (41/1, Phạm Văn Chiêu, P.13, Q. Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 07/06/2018 (Thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM Gioan B. Nguyễn Ngọc Tân**, Linh hướng CD.LCTX hạt Xóm Mới.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 04/2018

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CD.LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT THỦ THIÊM:

1. Lh. Augustinô Nguyễn Văn Lượng, Giáo xứ Tân Lập.
2. Lh. Maria Nguyễn Thị Sao, Giáo xứ Tân Lập.
3. Lh. Phanxicô Nguyễn Văn Sơ & Lh. Maria Nguyễn Thị Tươi, Giáo xứ Tân Lập.
4. Lh. Anna Đỗ Thị Trắng, Giáo xứ Tân Lập.
5. Maria Nguyễn Thị Rinh, Giáo xứ Tân Lập.
6. Maria Nguyễn Thị Uyên, Giáo xứ Tân Lập.
7. Maria Nguyễn Thị Bích, Giáo xứ Tân Lập.

HẠT HỌC MÔN:

1. Đaminh Đặng Văn Nghi, Giáo Xứ Bùi Môn.
2. Lh. Giuse Hà Châu Báu, Giáo xứ Tân Hưng.
3. Lh. Maria Nguyễn Thị Lân, Giáo xứ Tân Hưng.
4. Đaminh Phạm Duy Khánh & Đaminh Phạm Tuấn Thanh, Giáo xứ Bùi Môn.
5. Đaminh Phạm Trình Hoàng Ân & Maria Phạm Trịnh Linh Nghi, Gx Bùi Môn.

HẠT XÓM MỚI:

1. Lh. Têrêsa Hà Thị Hòa, Giáo xứ Thạch Đà.
2. Lh. Tôma Vương Hữu Tâm, Giáo xứ Thạch Đà,
3. Anna Nguyễn Thị Tám, Giáo xứ Thạch Đà.

HẠT GÒ VẤP:

1. Lh. Giuse Triệu Văn Chinh, Giáo xứ Bến Cát.
2. Maria Nguyễn Thị Quế, Giáo xứ Bến Cát.

HẠT TÂN SƠN NHÌ:

1. Maria Nguyễn Thị Lan, Giáo xứ Nhân Hòa.

ÂN NHÂN GIÚP "Quý hỗ trợ Bữa ăn Thiếu nhi học Giáo lý Giáo điểm An Thới Đông":

1. CDLCTX Giáo xứ An Nhơn, hạt Xóm Mới: 500.000đ

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ TRUYỀN GIÁO:

1. Bà Maria Cảnh, Giáo xứ Thánh Giuse, hạt Gò Vấp: 2.000.000đ
2. Chị Maria Nguyễn Thị Nhung, Tr. BCH Xứ đoàn Châu Bình: 1.000.000đ.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO VIỆC TỔ CHỨC ĐẠI LỄ KÍNH LCTX (CN II PS, 08/04/2018) TẠI TTMV TGP SÀI GÒN):

1. Chị Maria Lê Thị Thịnh, Tr BCH CDLCTX hạt Tân Định: 200 USD.
2. Chị Maria Vũ Thị My Nương, BCH CDLCTX hạt Gò Vấp: 400 cái khăn đồng.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD.Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn quý Đoàn viên và quý Ân nhân, nguyện xin Thiên Chúa Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG 6/2018

CẦU CHO CÁC TRANG MẠNG XÃ HỘI

Xin cho các trang mạng xã hội dành ưu tiên cho tình liên đới và việc học biết tôn trọng sự khác biệt với người khác.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (5.2018) *(Xin xem hình ở trang bìa)*

Trong bài viết tháng này (tháng 5, tháng Hoa kính Đức Maria), xin mạn phép trình bày 2 phần.

Phần I: Tâm tình của những người con dâng lên Đức Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót, những Bông hoa lòng thành.

Phần II: Trích bài giảng của Đức Cha Giuse, giám mục Gp. Xuân Lộc trong thánh lễ kính LTX.

Bước vào tháng Năm, tháng mà Giáo hội mời gọi con cái mình chiêm ngắm Đức Maria với vẻ đẹp hơn muôn loài hoa. Cộng đoàn chúng ta, đặc biệt là hội viên thuộc giáo hạt Phú Thịnh, với những bông hoa lòng thơm ngát như hương thơm Maria tiến dâng lên Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót.

Trong phần đầu chương VI (Lòng thương xót suốt đời nọ đến đời kia) của Thông điệp Thiên Chúa giàu lòng thương xót (*Dives in misericordia*) đã viết về Maria rằng: *Chúng ta hoàn toàn có quyền tin rằng cả thế hệ chúng ta cũng được bao hàm trong những lời của Mẹ Thiên Chúa, khi Mẹ tán dương lòng thương xót mà tất cả những ai kính sợ Thiên Chúa đều được hưởng phần "suốt đời nọ đến đời kia". Những lời trong kinh "Magnificat" của Đức Maria có một nội dung tiên tri liên quan không những tới quá khứ của Israel, mà còn tới tương lai của dân Thiên Chúa trên trái đất nữa.*

Noi gương Mẹ Maria, chúng ta dâng những tâm hồn đơn sơ, khiêm hạ, lòng đầy hân hoan vui mừng tỏa lan hương thơm nhân đức và lòng yêu mến Chúa thương xót.

Đoàn tiến dâng hoa đại diện cho cộng đoàn, với những bông hoa huệ trắng trên tay theo nhịp bài hát Tận Hiến Cho Mẹ.

...

Mỗi lời kinh mân côi là mỗi bông hoa kết lại thành chuỗi hoa mân côi. Mỗi chuỗi mân côi cất lên như những bài ca tuyệt diệu tán tụng hồng ân Chúa và ca khen Mẹ. Mỗi mầu nhiệm mân côi kết lại dệt lên cuộc đời và sứ mạng Chúa Cứu Thế và cuộc đời Mẹ. Đó cũng là tâm tình của Mẹ Maria được diễn tả trong bài ca Magnificat: *Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa.*

Cùng với việc suy niệm các mầu nhiệm, đọc và sống lời kinh Lạy Cha, Kính Mừng và Sáng Danh là nhu cầu thiết yếu của đời sống mỗi kitô hữu.

Đọc kinh Lạy Cha, chúng ta cần cảm được niềm hạnh phúc lớn lao của một người tội lỗi, mà từ nay, lại được gọi Thiên Chúa tiếng “Cha” ngọt ngào, được chìm mình trong biển yêu thương của tình Cha, được sống trong sự chăm sóc yêu thương của Cha. Điều đó phải thúc đẩy chúng ta vui sống trọn tình thảo hiếu với Cha trên trời, biến cuộc đời thành bài ca ngợi khen tình Cha.

Đọc kinh Kính Mừng, chúng ta ngược nhìn Mẹ dịu hiền của chúng ta, trái tim ấm áp yêu mến người Mẹ đầy ơn phúc, người Mẹ giờ đây bên Chúa để chuyển cầu cho chúng ta. Chúng ta lặp đi lặp lại tên Chúa Giêsu, danh hiệu độc nhất đã được ban tặng cho chúng ta để nhờ đó chúng ta hy vọng được ơn cứu rỗi (x. Cv 4, 2). Đồng thời, tên Chúa Giêsu được kết hợp chặt chẽ với danh thánh của Mẹ Người, tạo thành con đường đưa chúng ta tiến sâu vào mầu nhiệm cuộc đời của Chúa Kitô hơn.⁸ Làm sao lòng chúng ta không đầy cảm xúc tin tưởng và yêu mến khi chậm rãi thưa lên: *"Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con, là kẻ có tội khi nay và trong giờ lâm tử. Amen"*. Suốt đời kêu cầu như vậy thì làm sao Mẹ có thể khước từ chúng ta trong giờ lâm tử.

Đọc kinh Sáng Danh, chúng ta mở miệng ca ngợi Chúa Ba Ngôi, chúc tụng vinh quang Chúa, cảm tạ tình yêu và muôn ơn sủng Chúa đổ trên cuộc đời chúng ta hôm nay và muôn đời.

PHẦN II: TÌM KIẾM VÀ KHAO KHÁT CHÚA

*(Trích bài giảng của Đức Cha Giuse, giám mục Gp. Xuân Lộc
Trong thánh lễ kính LTX tháng 5 tại Gx. Kẻ Sặt – Hồ Nai)*

Chúng ta hiện diện nơi đây để tỏ tình nghĩa yêu thương đối với Thiên Chúa thì có biết bao nhiêu người đang chạy lăng xăng ngoài đường, đi làm, đi chơi, có những người không bao giờ nghĩ đến Chúa cả. Có những người đã từng nghĩ đến Chúa, bây giờ bắt đầu bỏ Chúa. Người ta gọi là hiện tượng thể tục hóa hay hiện tượng vô thần, loài người bỏ Chúa mà đi, mà cả những người đã được rửa tội, cả những người đã từng là những người công giáo tốt, bây giờ

⁸ Thánh GH Gioan Phaolô II, *Tông thư Rosarium Virginis Mariae*, 16/10/2002, số 33.

có nhiều người cũng bỏ Chúa vì hoàn cảnh lôi kéo, vì công ăn việc làm quỵến rũ. Vậy thì lời mà thánh Phaolô nói trong bài đọc 2Cr 5, 17-21, hai ngàn năm trước hết sức hiện thực, gần gũi với cuộc hành trình của Giáo hội hôm nay: *nhân danh Chúa Kitô, xin anh chị em hãy làm hòa với Thiên Chúa*. Bản ngôn ngữ Hy Lạp thì viết: *xin anh chị em hãy để cho Thiên Chúa làm hòa với anh chị em*. Nghĩa là việc làm hòa với Thiên Chúa đó bắt đầu từ Chúa. Loài người đang chạy trốn, Chúa đến Chúa tìm để Chúa mời gọi hãy trở lại với Chúa. Có một sức mạnh thiêng liêng, Chúa nói ở trong lòng mỗi người để mời gọi mỗi người hãy trở về với Chúa vì Chúa là nguồn gốc cuộc đời của mỗi người, đi vào cái khả năng lắng nghe tiếng nội tâm mà người ta nhận ra được tiếng Chúa mời gọi hay không.

Hôm nay trước tiên, chúng ta hãy mở lòng ra đón nhận lời mời gọi của Chúa. Có thể chúng ta không bỏ Chúa. Chúng ta vẫn còn giữ đạo gọi là sốt sắng, nhưng mà có nhiều khi chúng ta đã bịt tai trước tiếng gọi của Chúa, trước lời mời gọi của Chúa. Vậy hôm nay chúng ta hãy nghe thánh Phaolô: *nhân danh Chúa Kitô, tôi xin anh chị em hãy trở lại với Thiên Chúa, hãy làm hòa với Chúa, đừng làm cho Chúa buồn lòng, hãy giữ nghĩa cùng Chúa, nhưng rồi chúng ta, anh chị em hội viên của HH.LCTX, chúng ta được mời gọi là tông đồ của LCTX thì chúng ta đặt mình vào vị thế của thánh Phaolô mà mời gọi anh chị em của chúng ta, xin anh chị em hãy trở về với Chúa, xin anh chị em hãy làm hòa với Chúa, và một lần nữa, anh chị em đó có thể là những người thân yêu trong gia đình của chúng ta, biết đâu bây giờ chẳng có những người lơ là với đức tin, với lòng đạo, đi lễ đi nhà thờ là đi cho có lệ, đi vì phải đi, như vậy xác ở gần Chúa nhưng lòng ở xa Chúa thì chúng ta cũng được mời gọi xin anh chị em, xin con cái của mình, xin cô bác chú dì, xin các bạn hãy trở về với Chúa, hãy đến gần với Chúa. Vậy thì bây giờ, nhiều khi chúng ta nói bằng miệng, ngại lắm. Trong gia đình mình, con lớn rồi, cha mẹ cũng ngại nói nữa, nó cứ đi chơi, nói mãi rồi bây giờ đâm ra ngại, chí ít nói gì đến những người khác, những người ở ngoài gia đình của mình thì càng ngại hơn nữa, vậy thì phải làm sao?*

Thưa có hai điều này chúng ta cần phải làm để sau này khi có dịp thì chúng ta có thể nói và lời nói của chúng ta nó có sức để cải hóa lòng người khác.

Hai việc chúng ta cần làm hôm nay, chính Lời Chúa và lễ về Đức Mẹ nhắc nhở cho chúng ta.

1. Đức Mẹ và Thánh Giuse cứ theo phong tục thời đó và dân Do Thái thì con cái đi với nhau, cha mẹ đi với nhau, tin tưởng lắm, cho nên Đức Mẹ và thánh Giuse không lo lắng gì, chắc chắn con của mình (Chúa Giêsu) đi với các bạn trong làng cùng đi cả, sau hai ngày đường thì đi xem thấy thiếu Chúa Giêsu, cho nên Đức Mẹ và thánh Giuse mới trở lại thành Gierusalem, mà lúc đó đi một mình, chúng ta tưởng tượng đi đường sa mạc chẳng có ai cả, lo sợ lắm. Nhưng bây giờ phải trở lại để tìm con. Việc trở lại tìm con là tình cảm tự nhiên của cha của mẹ, thương yêu con, nhất là lúc này không biết con lạc ở đâu thì phải trở lại mà tìm. Nhưng mà khi tìm được Chúa rồi thì Đức Mẹ cũng nói theo tâm tình bình thường của người mẹ người cha: *con thấy không, cha mẹ đau khổ tìm con*. Đó là tình cảm của cha của mẹ thôi nhưng mà Đức Giêsu lại nâng Đức Mẹ và thánh Giuse lên một nấc khác, nấc thiêng liêng: *cha mẹ không biết con phải lo việc của cha con sao?* thánh Luca kể lại, Đức Mẹ và thánh Giuse chẳng hiểu sao cả. Thế thì từ tình cảm tự nhiên loài người, Chúa Giêsu muốn từ từ dẫn đưa Đức Mẹ và thánh Giuse lên nấc của đức tin, lên hành trình ơn cứu chuộc mà Ngài đã nhận được từ nơi Thiên Chúa Cha để thực hiện cho nhân loại.

Thế thì chúng ta từ những tình cảm bình thường loài người, chúng ta được mời gọi đi vào các nấc của đức tin. Trong một ngày sống, trong cuộc đời chúng ta, tìm nhiều thứ lắm, nhưng mà bây giờ chúng ta được mời gọi hãy tìm Chúa, mà mình chỉ tìm Chúa khi mình yêu Chúa thôi. Mình chỉ tìm Chúa khi mình ước ao Chúa thôi. Có nhiều cái mình ước ao, mình thích, mình yêu lắm thì bây giờ mình sẽ tìm điều gì mình thích nhất, thích hơn, yêu hơn, ước ao hơn, khơi lên trong lòng mình lòng ước ao Thiên Chúa, coi trọng tình nghĩa của Thiên Chúa.

Cuộc đời của chúng ta là một lời mời gọi đối với những người hàng xóm láng giềng, hay đối với những người trong gia đình thấy làm sao ông này, bà này, anh này, chị này sao đạo đức và thấy vui quá, hạnh phúc quá. Cũng làm mọi chuyện như mọi người mà cách làm của ông này bà này... thấy nó khác lắm, và cách cư xử với người này người kia sao mà tử tế quá, sao mà dịu hiền thế, sao mà bao dung như vậy, bởi vì nhận ra lí do là ông này bà này, anh này

chị kia rất đạo đức, mến Chúa cho nên yêu người tìm kiếm Chúa, đưa cuộc đời của mình vào cuộc tìm kiếm Chúa nên những chuyện khác nhẹ lằm, coi thường lằm. Người ta đua đòi nhau, chạy theo thời trang, mình chả cần, những chuyện đó ăn thua gì đâu. Chúa cần là trên hết.

2. Cầu nguyện cho những người xa lánh Chúa. Thay vì nhìn khinh khểnh, thay vì phê bình chỉ trích, hãy cầu nguyện cho những người xa lánh Chúa, những người làm chuyện không tốt, không những cầu nguyện mà còn phải chịu đau khổ cho những người đó, và cầu nguyện với những hy sinh, những đau khổ nhiều khi chính những đau khổ đó do chính những người đó gây ra cho mình. Khi Đức Mẹ hiện ra ở Lộ Đức với em bé Betnadette, sau là thánh Betnadette, Đức Mẹ có nói với Betnadette: Mẹ hứa cho con được hạnh phúc nhưng mà ở đời sau. Ở đời này, con có chấp nhận chịu đau khổ để cầu nguyện cho những kẻ có tội được ơn ăn năn trở lại không? thì Betnadette lúc đó 15 tuổi, trả lời: thưa con chấp nhận. Và từ đó cuộc đời của em Betnadette trước và khi đi tu, từ lúc đi tu đến lúc chết là một chuỗi dài những đau khổ: đau khổ vì bị không được kính trọng, đau khổ vì bị quên lãng. Khi người ta khánh thành đền thờ Mân Côi ở Lộ Đức, đền thờ do Đức Mẹ hiện ra với Betnadette và yêu cầu làm một đền thờ để cho dân chúng lúc đó đến mà cầu nguyện để Đức Mẹ ban ơn. Ngày lễ khánh thành đền thờ Đức Mẹ Mân Côi ở Lộ Đức, người ta quên không mời em bé Betnadette, là người đã được Đức Mẹ hiện ra và là người truyền đạt lời yêu cầu của Đức Mẹ cho cha xứ. Bây giờ người ta làm nhà thờ đó, khánh thành, người ta quên không mời em. Chắc chắn lúc đó em bé Betnadette đau khổ lằm nhưng em đã dâng lên cho Chúa, an bình, không hờn dỗi, không trách móc gì ai cả. Rồi đi tu, người ta bảo, Đức Mẹ mà hiện ra với cái đũa như thế này hả. Đũa này chẳng có giá trị gì mà Đức Mẹ hiện ra. Người ta khinh thường mình, đau khổ lằm. Nhưng mà con có chấp nhận chịu đau khổ để cầu nguyện cho kẻ có tội được ơn ăn năn trở lại không? rồi khấn xong thì lại đau yếu bệnh tật cho đến khi chết thì thôi. Một chuỗi dài đau đớn khi bệnh tật. Mẹ hứa cho con được hạnh phúc nhưng mà ở đời sau. Ở đời này con có chấp nhận chịu đau khổ để cầu nguyện cho các kẻ có tội được ơn ăn năn trở lại không? và em bé đã đáp lại: thưa con chấp nhận.

Đó là lời mời gọi của chúng ta. Nếu chúng ta đứng vào vị thế của thánh Phaolô để mời gọi người khác. Nhân danh Đức Kitô, xin anh chị em, xin ông xin bà, xin anh, xin chị... hãy làm hòa với Chúa, hãy trở lại với Chúa.

Thế thì hai điều này cần phải làm: chính mình phải làm hòa với Chúa, tìm kiếm Chúa và sẵn sàng cầu nguyện, chịu đau khổ để cầu nguyện cho những người có tội được ơn ăn năn trở lại.

HÃY ĐẾN VỚI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Thương Xót

Tại Gx. Kê Sặt, thứ Sáu, ngày 01/6/2018

(*thứ Sáu sau CN VIII TN*)

THÁNH TÂM-THÁNH THỂ BIỂU HIỆN LÒNG THƯƠNG XÓT

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00': Đón tiếp

14g00' – 14g45': Giờ kinh LCTX

15g00' – 15g45': Bài chia sẻ của Đức Cha

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Ban Tổ Chức xin trân trọng kính mời

Quý Đức Cha, Quý Cha, Quý Tu sỹ và cộng đoàn

Cố gắng và mau chân tiến về Gx. Kê Sặt tham dự buổi sinh hoạt này.

Hãy cảm nghiệm và loan báo Lòng Thương Xót của Chúa cho anh chị em.

Kính chúc quý vị sống đầy tràn ơn Chúa trong tháng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Lm Mart. Hoàng - Xuân Lộc

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT MIỀN GIALAI, GP KONTUM *(Xin xem hình ở trang bìa)*

THÁNH LỄ TIẾP NHẬN CĐ LCTX GIÁO HẠT AN KHÊ, GIA LAI

Nhờ ơn Chúa Thánh Thần tác động để mở rộng loan truyền Lòng Chúa Thương Xót của Miền Gia Lai - Gp. Kontum và đáp lại lời mời gọi của Đức Giám Mục GP Kontum trong dịp Đại Lễ Bốn Mạng LCTX Miền Gia Lai tại Giáo Xứ An Mỹ ngày 08/04/2018 vừa qua, Cha Linh Hưởng và anh chị em trong ban điều hành Miền Gia Lai đã nhận lời mời của Cha Quản Hạt và Cha Linh Hưởng CĐ LCTX. Hạt An Khê, ngày 11/05/2018, BĐH Cđ LCTX Miền Gia Lai đã lên đường đến Giáo Xứ Chợ Đồn Giáo Hạt An Khê để dâng Thánh Lễ TạƠn Chúa và chia sẻ niềm vui với anh chị em Cđ LCTX Hạt An Khê trong ngày ra mắt.

Trong Thánh Lễ Đồng Tế, có Cha L. Hưởng Phêrô và Cha Vinh Sơn cùng Cha Chánh Xứ Giacôbê Nguyễn Đình Ngọc Huy, Quý Sơ Dòng Phaolô, anh chị em trong BĐH Miền Gia Lai cùng anh chị em Cđ LCTX Hạt An Khê. Tham dự Thánh Lễ trong bầu khí hết sức trang nghiêm thánh thiện, Cha Linh Hưởng công bố Phúc Âm và chia sẻ nội dung Tin Mừng rất sâu sắc về tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa qua kinh nghiệm "*Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay*" (Tv 37, 5). Tương lai của mỗi người chúng ta đều nằm trong quyền năng và sự quan phòng của Thiên Chúa. Với tình thương và nhân hậu của Ngài, chúng ta luôn tin tưởng và phó thác, bởi Ngài là Cha, luôn muốn những điều tốt nhất cho con cái.

Lo lắng bận rộn, tất bật làm việc để tích lũy bảo đảm cho tương lai... tất cả đều tốt và cần thiết, nhưng cũng nên nhớ rằng: "*nếu như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công*". Hãy làm tốt bao nhiêu có thể, những bổn phận và trách nhiệm của mình, nhưng cũng nên nhớ phần còn lại hãy phó thác trong tay quan phòng của Thiên Chúa. Ngài sẽ hoàn tất những gì còn lại.

Tiếp đến ngài xoáy sâu câu Kinh Thánh "*Thầy ban cho anh em một điều rắn mới, là anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em*" (Ga 13, 31- 35). Thế giới hôm nay như sa mạc khô vắng tình yêu. Thế giới hôm nay mong chờ tình yêu đổi mới. Cuộc đời đầy dẫy những ly tán, oán hờn, bất công, đầy những bề bàng trái ngang cần yêu thương, xóa mọi đau thương.

Sau Thánh lễ, Quý Cha và Ban Điều Hành Miền, lưu lại dùng bữa cơm huynh đệ với anh chị em Cđ. LCTX. Hạt An Khê. Sau cùng, cảm ơn và chia tay trong sự lưu luyến và hứa hẹn một ngày tái ngộ.

Ban Truyền Thông CĐ LCTX Miền Gia Lai

DIỄN ĐÀN**TRÁI TIM ĐẦY LÒNG XÓT THƯƠNG**

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Nếu chọn một biểu tượng để diễn tả tình yêu, hẳn nhiều người sẽ chọn biểu tượng trái tim. Vì thế, khi yêu ai, người ta thường tặng cho nhau những hiện vật mang biểu tượng của trái tim, điều đó ngụ ý nói rằng: nếu trái tim là một cơ phận quan trọng trong toàn bộ sự sống của con người, vì nơi trái tim có chức năng sản sinh ra máu để nuôi các cơ phận khác, thì khi trao tặng biểu tượng trái tim, ấy là tôi có ý trao tặng cho bạn cả sự sống của tôi.

Mừng kính trọng thể lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, một trái tim con người của Đấng là Con Thiên Chúa, qua đó, Giáo Hội mời gọi con cái mình hướng về Thánh Tâm Chúa Giêsu, để chiêm ngưỡng dấu chỉ tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại. Đồng thời, hơn bao giờ hết, chúng ta được mời gọi nhìn ra thế giới để thấy được thực trạng vô cảm đáng báo động của nhân loại hiện nay, từ đó, người Kitô hữu sẽ trở nên chứng nhân của trái Tim nhân hậu Chúa Giêsu trong thế giới hôm nay.

1. Thế giới đang mất dần lòng thương xót

Các nhà khoa học hiện nay rất tự hào về những phát minh khoa học của mình. Người ta đã sáng chế thành công những chú Rôbốt trông rất đẹp và hấp dẫn về nhiều mặt. Nó có thể thay con người để làm một số thứ mà trước kia thuộc về khả năng của con người.

Thế nhưng, mặt trái của những chú Rôbốt này đang khiến nhiều người không khỏi bàng hoàng và khiếp đảm, bởi vì nó có thể bóp chết ngay cả người làm ra nó nếu vận hành sai quy trình. Nó hoàn toàn vô cảm bởi vì con chip cảm xúc của những chú Rôbốt này chưa ai phát minh ra được. Đây chính là nguyên nhân khiến cho người ta sợ hãi những chú Rôbốt vô hồn.

Cũng thế, con người ngày nay đang bị cuốn hút vào lối sống hưởng thụ và tự do, từ đó dẫn đến việc người ta ưa lối sống hạt nhân hơn là tập thể. Chính vì vậy, thái độ vô hồn, vô cảm là điều đang rất thịnh hành trong xã hội hôm nay. Nhưng có ai ngờ rằng đây chính là căn bệnh quái ác đang ngày đêm giết chết cảm xúc

của con người, khiến trái tim họ không còn rung động trước nỗi khổ đau của anh chị em đồng loại.

Vì thế, chúng ta không lạ gì khi thấy rất nhiều cảnh tượng chém giết lẫn nhau nơi giới trẻ ngày nay, mà đối tượng để chúng hành hung chính là những người ruột thịt hay bạn bè thân thiết của mình. Người ta cũng chẳng quan tâm đủ đến những người cùng khổ, đói rách, bần hàn, nên vẫn sẵn sàng cướp đi miếng cơm manh áo của bà con đồng bào lũ lụt Miền Trung đang ngày đêm oằn mình đối chọi với cái rét và cái đói mỗi khi mùa lũ về.

Vô cảm rất nguy hiểm, bởi lẽ nó có thể làm cho con người mất đi sự nhạy bén với nhau, nó trở nên lạnh lùng và nhất là đánh mất giá trị lương tâm. Khiến con người dần dần trở thành “thú” hơn là “người”.

Ôi một sự băng giá tràn ngập trong những trái tim vô cảm. Đại văn hào Nga, Marsin Gorky đã từng nói: “Nơi lạnh nhất không phải là Bắc Cực mà là nơi thiếu vắng tình thương”.

Nguyên nhân chính yếu dẫn đến sự vô cảm, dửng dưng này chính là con người đã không cảm nghiệm được lòng thương xót, nhân hậu của Thiên Chúa trên cuộc đời của mình, từ đó, họ cũng không biết xót thương ai...

2. Trái Tim Chúa Giêsu - một trái tim đầy nhân hậu

Vì thế, mỗi khi mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, Giáo Hội khao khát con cái của mình hãy có lòng thương xót như Thiên Chúa được cụ thể hóa qua cuộc đời của Chúa Giêsu.

Thật vậy, Trái tim của Chúa Giêsu đã không dửng dưng đối với những người đang khao khát Lời Chân Lý, thế nên, Ngài đã lên tiếng giảng dạy họ (x. Mt 5, 1-12). Ngài cũng không thể không rung động trước sự đói khát của đám dân bần hàn, nên đã hóa bánh ra nhiều để nuôi dân chúng (x. Mc 8, 1-10). Ngài cũng không thể ngoảnh mặt làm ngơ trước cảnh đám đông đem chôn một người con trai duy nhất của bà góa thành Naim, vì thế, Ngài đã cho anh ta sống lại (x. Lc 7, 11-17). Ngài cũng đã rơi lệ khi thấy Máтта và Maria khóc thương Lazarô chết (x Ga 11, 1-45).

Hơn nữa, trái tim của Chúa Giêsu luôn hướng tới những người tội lỗi để xót thương họ. Điều này đã được chính Chúa Giêsu minh định: *"Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới*

cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi" (Mc 2, 17). Thế nên, chúng ta không lạ gì khi Chúa Giêsu thể hiện hành động cảm thông cho người phụ nữ ngoại tình và nói: *"Tôi không kết án chị đâu"*. Ngài muốn cho chị có cơ hội làm lại cuộc đời *"chị hãy về và từ nay đừng phạm tội nữa"* (x. Ga 8,11). Hay với Giakêu và Mátthêu, hai ông bị liệt vào tội bán nước hại dân ngang hàng với giá điểm, ấy vậy mà trái tim của Ngài đã đoái thương, nên đã chọn và gọi họ làm môn đệ.

Tình thương ấy còn được biểu lộ qua ánh mắt đầy nhân từ dành cho Phêrô sau khi ông chối Chúa và người trộm lành sau khi đã thống hối ăn năn.

Đỉnh cao của trái tim nhân hậu ấy chính là sự độ lượng đến nỗi sẵn sàng tha cho kẻ làm hại mình: *"Lạy Cha xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm"* (Lc 23, 34).

Tắt một lời: vì yêu nên Chúa Giêsu: *"Đi tới đâu là Người thi ân giáng phúc tới đó, và chữa lành mọi kẻ bị ma quỷ kiểm chế"* (x. Cv 10, 38). Và cuối cùng là chết cho người mình yêu (Ga 15, 13). Ngay cả giọt nước và máu cuối cùng cũng được trao ban khi lưỡi đồng đâm cạnh nương long của Ngài trúng trái tim (x. Ga 19, 31-37).

3. Hãy xót thương như Trái Tim Chúa Giêsu

Giờ đây, hơn lúc nào hết, lời mời gọi của Chúa Giêsu lại vang lên rành rọt bên tai mỗi người chúng ta: *"Anh em hãy yêu thương nhau như thấy đã yêu thương anh em"* (Ga 15, 12). Thật vậy, chúng ta chỉ có thể trở nên bạn hữu của Chúa nếu chúng ta yêu thương nhau cách chân thành.

Chúng ta không thể sống như những cỗ máy vô tri. Không thể sống theo chế độ hạt nhân. Cũng thế, là người con Chúa, chúng ta không chấp nhận một người vô cảm, đứng đưng với những anh chị em đau khổ xung quanh. Chúng ta cũng không chấp nhận một người chỉ nói về tình thương mà không sống yêu thương, nhưng: *"Hãy yêu rồi làm"* (thánh Augustinô) là tiêu chí của người Kitô hữu mọi thời. Lời của thánh Têrêxa Calcutta nói với các nữ tu của ngài làm cho chúng ta không thể không suy nghĩ: *"Chúng con đã được rước Chúa trong Thánh Thể, bây giờ hãy đi sờ đụng Chúa trong người nghèo"*.

Một người môn đệ của Thánh Tâm Chúa Giêsu không thể đứng chỉ tay năm ngón, hay đứng dưng không can hệ đến nỗi đau khổ của con người, hoặc coi thường khinh bỉ những người tội lỗi. Không bao giờ chúng ta được phép tự cho mình có những hành vi ấy, mà ngược lại, phải hiểu rằng: “Vui mừng và hy vọng, ưu tư và lo âu của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những người đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu tư và lo âu của cộng đồng môn đệ Đức Kitô” (Gaudium Et Spes, số 1).

Mong sao mỗi khi mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, mỗi người chúng ta hãy học nơi Chúa vì Chúa Hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Hãy noi gương Chúa để sống sự liên đới với hết mọi người. Amen.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật Thánh Gioan Baotixita ngày 24/6/2018; Thánh Phêrô Tông đồ ngày 29/6/2018; Thánh Antôn Padôva, LM, Tiến Sĩ ngày 13/6/2018.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN

Kính Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng:

CHA PHÊRÔ NGUYỄN NGỌC VƯỢNG,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

CHA GB. NGUYỄN NGỌC TÂN,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Xóm Mới.

CHA PHÊRÔ NGUYỄN VĂN GIÁO,
Tổng LH PT Cursillo TGP SaiGon.

CHA PHÊRÔ NGUYỄN THANH NHIỆM, SVD

CHA ANTÔN PADÔVA NGUYỄN VĂN ĐỘ,
CTV Tập san LCTX.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

Hai chứng nhân lịch sử tử đạo

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

Ngày 29 tháng 6, Phụng vụ Giáo hội mời gọi chúng ta cùng lúc tôn kính hai thánh Tông Đồ Phêrô và Phaolô. Các ngài là hai cột trụ của Giáo hội phổ quát Chúa Kitô, và theo Truyền Thống, Giáo hội không bao giờ mừng vị này mà bỏ vị kia, nhưng luôn mừng kính và biết ơn đối với hai chứng nhân vĩ đại của Chúa Kitô, vừa đồng thời là một lời tuyên xưng long trọng về một Giáo hội duy nhất, thánh thiện, công giáo, và tông truyền.

Thánh Phêrô có tên gốc là Simon, làm ngư phủ người Galilê, sống ở Capharnaum bên hồ Tibêria. Thánh Phaolô có tên là Saolê, người Do thái lưu vong, sinh tại Tarsô miền Tiểu Á bởi cha mẹ là người thể giá, có quyền công dân

Rôma. Cuộc đời của hai ông bị đảo lộn từ khi gặp Đức Kitô, họ đã bỏ mọi sự đi theo Chúa. Phêrô bị bắt và được cứu cách lạ lùng: *"Bây giờ tôi biết thực sự là Chúa đã sai thiên sứ của Người đến, và Người đã cứu tôi thoát khỏi tay vua Hêrôđê, và khỏi mọi điều dân Do thái mong muốn tôi phải chịu"* (Cv 12, 11).

Thánh Phêrô, thủ lãnh các Tông Đồ, con người say mê Chúa Kitô, đã xứng đáng nghe lời này: *"Còn Thầy, Thầy bảo cho anh biết: anh là Phêrô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy"* (Mt 16, 18). Trên tảng đá này, Chúa sẽ xây dựng đức tin mà Phêrô tuyên xưng. Phêrô lấy từ "tảng đá", chứ không phải tảng đá lấy từ Phê-rô. Thánh Phaolô là *"dụng cụ ưu tuyển"* để mang Tin Mừng đến cho các dân tộc. Thánh Phêrô, người đánh cá miền Galilêa, ít học, đã lập gia đình, theo Thầy Giêsu ngay từ buổi đầu sứ vụ, là người sau khi đã vượt qua những ngày đen tối của cuộc Thương Khó của Chúa, sẽ có trách nhiệm củng cố anh em

trong đức tin và chẵn dắt đoàn chiên của Chúa Kitô (x. Mt 16, 13-19). Còn thánh Phaolô là người Pharisêu sốt sắng, có nhiều điều để tự hào, về gia thế, học thức, về đời sống đạo hạnh. Ông chưa hề gặp mặt Đức Giêsu khi Người còn sống. Nhưng ông gặp Đức Kitô Phục Sinh với biến cố ngã ngựa trên đường Damas, Phaolô trở nên tông đồ của ơn cứu rỗi đến từ đức tin (x. Cv 9, 1-22).

Cả hai đều được Đức Giêsu gọi, Phêrô được gọi khi ông đang thả lưới bắt cá nuôi vợ con. Phaolô được chính Đức Giêsu Phục sinh gọi khi ông hung hăng tiến vào Damas, đang làm tông đồ không biết mỗi một của dân ngoại (x. Cv 9, 1-22). Cả hai đã từ bỏ tất cả để theo Người. Tất cả của Phêrô là gia đình và nghề nghiệp. Tất cả của Phaolô là những gì ông cậy dựa vênh vang. Bỏ tất cả là chấp nhận bấp bênh, tay trắng.

Cả hai đều đã từng có lần vấp ngã. Vấp ngã bất ngờ sau khi theo Thầy như Phêrô, trong phút giây quá tin vào sức mình. Ngã ngựa bất ngờ và trở nên mù lòa như Phaolô, trong lúc tưởng mình sáng mắt và đi đúng hướng. Vấp ngã nào cũng đau và in một dấu không phai. Vấp ngã bẻ lái đưa con người đi vào hướng mới.

Chúa Giê-su đã chọn một số môn đệ mà Người gọi là Tông Đồ. Trong số các ngài, hầu như bất cứ nơi đâu, chỉ một mình ông Phêrô là xứng đáng đại diện cho toàn thể Hội Thánh. Chính vì là đại diện duy nhất của toàn thể Hội Thánh, nên ông xứng đáng được nghe Chúa nói: "*Thầy sẽ trao cho anh chìa khoá Nước Trời*" (Mt 16, 19). Không phải một cá nhân, nhưng cả Hội Thánh duy nhất đã lãnh nhận chìa khoá này.

Chương trình mẫu nhiệm của Chúa Quan Phòng dẫn đưa Phêrô tới Roma, nơi đây ngài đổ máu như chứng tá sau cùng và cao cả nhất của đức tin và của lòng mến đối với Thầy chí Thánh "*Lạy Thầy, Thầy biết con yêu mến Thầy*" (Mt 16, 17). Như vậy ngài đã chu toàn sứ mệnh trở nên dấu hiệu của lòng trung thành với Chúa Kitô và của sự hiệp nhất tất cả Dân Chúa.

Phần Phaolô, trong hành trình truyền giáo, ngài không ngừng rao giảng Chúa Kitô bị đóng đinh và lôi kéo nhiều nhóm người Á Châu và Âu Châu trở về với Chúa. Sau khi qua Thổ Nhĩ Kỳ, Hy Lạp, ngài đến Roma. Và chính ở đây, ngài được phúc tử đạo để làm chứng cho Chúa Kitô. Chính ngài đã nói lên trong bài đọc thứ hai Thánh lễ

hôm nay rằng: *"Chúa đã gần gũi tôi và ban sức mạnh cho tôi, để qua tôi, việc rao giảng sứ điệp Tin Mừng được thực hiện và để các dân ngoại được nghe biết đến"* (2Tm 4, 17-18).

Phêrô và Phaolô đều yêu Đức Giêsu cách mãnh liệt, vì họ cảm nhận sâu xa mình được Người yêu mến *"Này anh Simon, anh có mến Thầy không? Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy"* (Ga 21,16). Cả Phaolô cũng yêu Đấng ông chưa hề chung

sống, vì Người là *"Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi"* (Gl 2, 20). Phaolô đã không ngần ngại khẳng định: *"Không gì có thể tách được chúng ta ra khỏi Tình Yêu của Đức Kitô"* (Rm 8, 35.39).

Tình yêu Đức Kitô là linh hồn của đời truyền giáo, vì nói cho cùng, truyền giáo chính là giúp người khác nhận ra và yêu mến Đấng đã yêu tôi và yêu cả nhân loại. Cả hai vị Tông Đồ đều hằng say rao giảng, bất chấp muôn vàn nguy hiểm khổ đau. Phêrô đã từng chịu đòn vọt ngục tù (x. Cv 5, 40), còn nỗi đau của Phaolô thì không sao kể xiết (x. 2C 11, 23-28); *"Tôi mang trên mình tôi những thương tích của Đức Giêsu"* (Gl 6, 1-7).

Cả hai vị thánh đã chết như Thầy, đã lấy máu mình mà làm chứng: thánh Phêrô bị dẫn đến nơi ông chẳng muốn (x. Ga 21, 18), chịu đóng đinh chết; thánh Phaolô đã chiến đấu anh dũng cho đến cùng, bị chém đầu; đã đổ máu ra làm lễ tế (x. 2Tm 4, 6). Thánh Phêrô được chôn cất ở chân đồi Vaticano; thánh Phaolô được an táng bên đường Ostiense.

Hội Thánh hôm nay vẫn cần những Phêrô và Phaolô mới, dám bỏ, dám theo và dám yêu dám sống và dám chết cho Đức Kitô và Tin Mừng. Hội Thánh vẫn cần những chiếc cột và những tảng đá. Với lòng ngưỡng mộ biết ơn các ngài, chúng ta quyết một lòng trung thành với đức tin đã lãnh nhận.

Lạy Mẹ Maria, Nữ Vương Các Thánh Tông Đồ, xin cầu cho chúng con. Amen.

LINH KHÍ CHỐNG LẠI MA QUỶ

TRÂM THIÊN THU

(chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Vũ khí chiến đấu chống lại thế lực của ma quỷ phải được các Kitô hữu sử dụng toàn bộ và đồng nhất. Hơn nữa, phương thức là điều cần thiết; nghĩa là cách suy nghĩ, yêu thương, và hành động theo cách sống của Chúa Giêsu.

Linh hồn đơn sơ và khiêm nhường luôn tin tưởng vào Thiên Chúa – giống như Chúa Giêsu đã sống khi Ngài mặc xác phàm trên trần gian này, biết cách quan hệ với Đấng tạo dựng nên mình. Quyền tự do chọn lựa làm người ta chống lại ma quỷ, bởi vì ma quỷ có thể cám dỗ chúng ta, nhưng nó không bao giờ có thể ép buộc chúng ta làm theo ý nó.

Vũ khí chiến đấu và tự vệ mà Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta là Lời Chúa, cầu nguyện, ăn chay và các bí tích.

Khi dùng các vũ khí tự vệ này, chúng ta phải chống lại động thái mê tín về tính hiệu quả, cứ tưởng đó là khái niệm ma thuật. Nói cách khác, chúng ta không nên tin rằng việc thực hành tôn giáo của chúng ta có thể xua đuổi hết tà ma. Theo nền tảng chứng cứ Kinh Thánh, ma quỷ chỉ bị trục xuất nhờ đức tin và hoàn toàn tin thác vào Chúa Giêsu.

Đức Mẹ và các thánh cho chúng ta biết việc kết hiệp với Thiên Chúa làm cho con người, loài thụ tạo thấp kém hơn Satan, lại trở nên mạnh mẽ hơn Satan. Điều này khiến ma quỷ càng thù ghét con người, nó hành động khi người nào bị nó tấn công lại quyết định trở về với Thiên Chúa qua việc sử dụng các vũ khí này.

LỜI CHÚA – PHÚC ÂM

Luôn lắng nghe Lời Chúa và lặp lại Lời Chúa trong ngày là sự gợi hứng và vũ khí chiến thắng sự nghi ngờ, lo lắng, trầm cảm, tức

giận, bối rối, và mọi thứ rối loạn mà Satan có thể tạo ra trong ý nghĩ của chúng ta. Thật vậy, cuộc tấn công của ma quỷ bắt đầu bằng cách thâm nhập vào ý muốn và ý chí tự do – trí tuệ và sự thông minh – làm ảnh hưởng và chinh phục chúng tới khi nó có thể vào linh hồn và làm cho linh hồn theo sự dữ.

Thường thì những người đi lễ Chúa Nhật và đôi lần đi lễ ngày thường trong tuần, nhưng họ than phiền về việc thức giấc vào ban đêm, có những ác mộng và có những tư tưởng không hay, nghi ngờ về Thiên Chúa và liên quan đức tin. Cần nhấn mạnh rằng người ta không tham dự các nghi lễ bí truyền (esoteric rituals), thậm chí không coi đó là trò đùa. Tuy nhiên, người ta thường không liên quan Lời Chúa, nghĩa là không liên quan Đức Giêsu Kitô. Trung tâm và nền tảng của đời sống Kitô giáo là Đức Giêsu Kitô, Lời Chúa.

Trong Phúc Âm theo Thánh Luca, sau khi Chúa Giêsu chịu Phép Rửa và được Chúa Thánh Thần dẫn vào hoang địa, Ngài đã bị Satan cám dỗ. Trong trường hợp này, chiến thắng ma quỷ không xảy ra qua lời cầu nguyện. Ba lần Chúa Giêsu dẫn chúng Kinh Thánh để chống lại cơn cám dỗ và bác bỏ lời dối trá của ma quỷ. Chúa Giêsu xác định: *"Có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh... Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi... Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người..."* (Lc 4:1–13). Lời Chúa là khí cụ sự thật chống lại sự xảo trá và khiêu khích của ma quỷ.

Khi làm người, Chúa Giêsu đã trở nên như chúng ta để cho chúng ta biết cách xa lánh ma quỷ. Ngài giữ khoảng cách đối với ma quỷ, trích dẫn nguồn khôn ngoan và nhận thức: Lời Chúa. Ngài dạy chúng ta rằng, muốn sống bình an thì luôn phải cần nhớ Lời Chúa, để trong mọi nghịch cảnh, Lời Chúa luôn ở trong tâm trí chúng ta và được Chúa Thánh Thần hướng dẫn, chúng ta có thể biết cách chọn lựa những gì là thật và tốt. Nền tảng là Lời Chúa được ghi dấu ấn trong tâm trí chúng ta, vị trí của ý muốn và ý chí tự do. Satan biết rằng nếu nó thành công trong việc làm lầm lẫn ý chí tự do bằng cách xoay hướng nó xa ý muốn của Thiên Chúa qua tội lỗi, nó có thể là hại linh hồn người ta. Lắng nghe và sống Lời Chúa hằng

ngày theo cách chọn lựa cụ thể sẽ trở thành sự bảo vệ khỏi mưu chước ma quỷ.

CẦU NGUYỆN

Chúng ta thường cho rằng chúng ta biết cầu nguyện, nhưng thực ra lại không biết. Từ nhỏ, chúng ta được dạy cầu nguyện vào buổi sáng và buổi tối, nhưng có thể chúng ta không hiểu giá trị hoặc ý nghĩa của việc cầu nguyện.

Trong Bữa Tiệc Ly, Chúa Giêsu nói: "*Chén này là giao ước mới, lập bằng máu Thầy, máu đổ ra vì anh em*" (Lc 22:20). Với những lời này, Chúa Giêsu cho chúng ta biết rằng Chúa Cha đã thiết lập giao ước đời đời với con người, một mối quan hệ đức tin được thiết lập bằng sự hy sinh của Đức Kitô trên Thánh Giá. Mối quan hệ này chỉ được duy trì nếu có sự đáp lại của con

người qua Phúc Âm. Sự đáp lại này xảy ra qua lời cầu nguyện được khơi dậy bằng Lời Chúa. Cầu nguyện là nói chuyện với Thiên Chúa sau khi lắng nghe Ngài. Chúa Giêsu nói: "*Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em*" (Ga 15:16).

Cầu nguyện cũng là ngợi khen và tạ ơn. Đây là lời cầu nguyện Chúa Giêsu yêu thích: Không ngừng tạ ơn Ngài về sự sống, về chính chúng ta, và về những gì chúng ta có.

Cầu nguyện cũng là cầu xin ơn phù trợ. Nếu lời đó bật ra từ một linh hồn được thanh tẩy bằng bí tích Hòa Giải, lời đó sẽ được nghe vì người cầu nguyện đang kết hiệp với Chúa Giêsu và Ngài chú ý lắng nghe linh hồn khiêm nhu (x. Lc 18:7–8). Lời Chúa không chỉ là tiếng nói; đó là người bằng xương thịt và máu huyết, chính Thiên Chúa tạo nên Con Người của Chúa Giêsu (x. Ga 12:44–45, 48–50). Lắng nghe Chúa Giêsu là lắng nghe Đấng Vô Hình, Đấng Tuyệt Đối, Đấng tạo dựng mọi vật hữu hình và vô hình.

Cầu nguyện là thể hiện niềm tin, phó thác, ngợi khen, sự vui mừng, và được thể hiện không chỉ bằng lời, mà còn bằng ý hướng của linh hồn. Cầu nguyện càng hiệu quả hơn khi đó là ý hướng chính xác và thể hiện sự kết hiệp với Thiên Chúa. Theo cách này,

lời cầu nguyện trở thành sức mạnh chống lại tình trạng bản năng như cô đơn, sợ hãi, lo lắng, lầm lẫn và bối rối; nó thay thế mọi thứ dưới sự hướng dẫn của Chúa Giêsu, Đấng giúp chúng ta vượt qua sự yếu đuối phạm nhân và mưu ma chước quỷ.

Tuy nhiên, lời cầu nguyện của chúng ta không thể là khí cụ trực tiếp thoát khỏi kẻ thù, bởi vì chúng ta không thể tự chiến đấu với nó. Vì chúng ta là thụ tạo, chúng ta yếu đuối, thấp kém hơn các thụ tạo thần thiêng. Tin rằng chúng ta có thể thoát khỏi ma quỷ chỉ nhờ cầu nguyện là tội kiêu ngạo, vì chúng ta không thể đẩy lùi ma quỷ bằng chính sức riêng của chúng ta. Thật vậy, bằng cách đẩy lùi ma quỷ, chúng ta phải làm cho sự quý quyết của nó kém hiệu quả trong đời sống chúng ta. Do đó, lời cầu nguyện có thể đánh bại ma quỷ – nghĩa là chúng ta phải cầu viện sự can thiệp của Chúa Giêsu, Đức Mẹ, và các thánh.

Đôi khi có thể lời cầu nguyện xin chúc phúc hoặc xin giải thoát nhưng không được lắng nghe. Đó không phải vì tình trạng tâm linh của chúng ta vào lúc đó khiến lời cầu nguyện của chúng ta không hiệu quả; thật ra đó là tội lỗi chưa được tha của chúng ta làm ngăn cản hành động của Thiên Chúa.

Tôi đã có thể xác thực qua những người mà tôi giúp đỡ, đa số sự quấy rầy tâm linh xảy ra qua hạnh kiểm của đời sống bị xáo trộn hoặc giả hình, nghĩa là thiếu kiên nhẫn trong việc cầu nguyện, thiếu kiên nhẫn trong việc gặp gỡ Chúa Giêsu trong các bí tích, thiếu kiên nhẫn trong việc lắng nghe Lời Chúa. Trong các trường hợp như vậy, nên làm quen với giáo lý và lãnh nhận bí tích Hòa Giải. Hiệu quả tùy thuộc vào đời sống Kitô giáo bền vững của chúng ta.

Nếu lời cầu nguyện xuất phát từ một linh hồn kết hiệp với Thiên Chúa, lời cầu nguyện đó có hiệu quả chống lại sự tấn công của ma quỷ. Một người bất ngờ đi từ rất sùng kính tới từ chối sự thánh thiêng. Chị của người này rất sùng kính và đã chỉ ra sự thay đổi không thể giải thích. Tôi khuyên nên gợi lên sự can thiệp của Đức Mẹ Vô Nhiễm ngay lúc người em trai tức giận. Người chị nói với tôi rằng, lời cầu nguyện có kết quả, em trai của chị đã dịu cơn giận nhưng rồi lại nổi giận. Điều này chứng tỏ rằng sự thay đổi không do người em chọn; đó là hậu quả của ma quỷ. Thật vậy, người em không thể biết lời cầu nguyện của người chị.

Một trường hợp khác, một bé trai 5 tuổi được người mẹ dạy cầu nguyện bằng Kinh Kính Mừng. Tôi được mời tới vì đứa bé cứ thấy bóng đen xung quanh giường. Tôi bảo cha mẹ cậu bé duy trì trong tình trạng ân sủng với Thiên Chúa qua bí tích Hòa Giải để cầu nguyện hiệu quả hơn, khi hiện tượng này tái diễn thì cầu xin Đức Mẹ.

Sau một tuần, họ mời tôi đến và nói rằng hiện tượng đó đã giảm nhưng chưa hết. Tôi hỏi họ có cầu nguyện với cậu bé hay không thì họ nói không. Tôi mời họ cầu nguyện với cậu bé khi hiện tượng đó xảy ra. Họ đã làm vậy. Họ cho biết rằng ngay khi cậu bé đọc “Kính mừng Maria...” thì bóng đen không còn. Lời Kinh Kính Mừng được cậu bé cầu nguyện với lòng tin tưởng cũng đủ xua tan bóng đen kia.

Giáo lý của Giáo Hội Công giáo nhắc chúng ta nhớ rằng để cầu nguyện hiệu quả hoặc thể hiện các dấu bí tích bề ngoài, ngoài ý hướng bên trong mà họ cầu xin, là tình trạng mê tín dị đoan (x. Mt 23:16–22 và GLCG số 2111).

Lời cầu nguyện xuất phát từ một tâm hồn khiêm nhu và kết hiệp với Thiên Chúa không chỉ hiệu quả mà còn trở nên khí cụ của sự nhận thức về việc lật tẩy ma quỷ và hành động của nó.

Lm. PAOLO CARLIN

VUI và BUỒN

Sau khi Chúa Giêsu phục sinh, các tông đồ tản mác khắp nơi. Gioan đi tìm Phêrô và gặp. Gioan vui vẻ nói:

– Anh Phêrô nè, em có một tin vui và một tin buồn.

Phêrô ôn tồn:

– Cậu cứ nói đi, làm gì mà rào trước, đón sau vậy? Thế tin vui là gì?

Gioan nói:

– Tin vui là Thầy đã sống lại.

– Thế thì tốt. Còn tin buồn?

Gioan nhìn quanh rồi nói nhỏ:

– Thầy lại biến mất tiêu rồi!

Những câu Kinh Thánh hay bị hiểu sai và áp dụng bậy

Quả thực cụm từ này đã được dẫn ra không biết bao nhiêu là lần, khi người ta cà khịa, cãi vã, hay để thủ thế khi người ta bị công kích về cách cư xử của họ: "Đừng xét đoán, để khỏi bị xét đoán".

Những lời nổi tiếng của Đức Giêsu được nhiều người trích dẫn, nhưng cũng đã bị hiểu một cách tầm bậy. Dù gì cũng phải công nhận rằng, cho đến nay, đoạn Tin mừng (Mt 7, 1) chính là câu thường bị áp dụng bậy nhất trong cả bộ Kinh

Thánh, trưng dẫn và bị lạm dụng bởi cả người Kitô hữu lẫn những anh chị em ngoài Kitô giáo.

Những người cố ý hiểu sai thường dùng câu này như "cái khiên che chắn tội lỗi", như vách ngăn để người khác không đụng được đến họ, để họ biện minh cho lối sống mà họ thích, bất chấp những giới hạn hay trách nhiệm luân lý. Họ thường phản pháo thế này: "Ai mà chả có tội cơ chứ? Chúng ta lấy quyền gì mà đưa ra những nhận xét về phẩm cách đạo đức của người khác? Đấy chẳng phải là việc của Thiên Chúa sao?"

Tuy nhiên, khi tìm hiểu kỹ văn cảnh của Mt 7 cũng như giáo huấn của những phần khác trong Kinh Thánh, chúng ta nhận ra rằng, rõ ràng, câu Kinh Thánh này không thể được dùng để biện minh cho một thứ tự do, tự quản, và độc lập vô hạn về mặt luân lý. Đấy không phải là nội dung mà Đức Giêsu diễn tả. Người không cố suý cho một lối hiểu, lối tiếp cận tùy hứng về trách nhiệm luân lý, Người cũng không cấm việc người ta được đưa ra những nhận định về mặt luân lý trong một số trường hợp.

Trái lại, Đức Giêsu đương thẳng thừng quở trách thói đạo đức giả của những người Pha-ri-sêu, họ là những người mau mắn xét nét lỗi phạm của người khác, nhưng lại mù quáng và không sẵn lòng tự

mình nhận lấy cùng một trách nhiệm như họ đang áp đặt trên hay đòi hỏi từ kẻ khác. Chút nữa, chúng ta sẽ tìm hiểu về điểm này rõ hơn.

Nhưng trước tiên, chúng ta hãy cùng tập chú đến Mt 7, 1. Trong Kinh Thánh, Bài giảng trên núi chính là chỗ Đức Giêsu đã giáo huấn về chuyện thế nào là trung tín, trung tín là sống như một môn đệ dẫn thân cho Đức Kitô, cũng như theo đuổi sự thánh thiện vì lòng kính sợ Thiên Chúa. Đức Giêsu đưa ra những đòi hỏi luân lý thực sự, xứng tầm với việc người ta được kêu mời trở thành những công dân trong Vương Quốc của Thiên Chúa.

Nói cách khác, những ai sám hối và đặt lòng tin nơi Đức Giêsu và chỉ nơi Người mà thôi, trông cậy ơn cứu độ từ Người, thì họ trở thành "con cái Thiên Chúa", được gia nhập vào gia đình của Thiên Chúa, và trở thành những thành viên trong vương quốc thiêng liêng mà Người đã thiết lập trên trần gian này. Sống trong vương quốc này, những người tin, được kêu mời hãy "sống khác", và Đức Giêsu đã đưa ra những giải thích hết sức thực tế cho lối sống này. Người dùng những từ ngữ dễ hiểu, đưa ra một tiêu chuẩn đạo đức có tính kiên quyết, với điểm quy chiếu là: hãy yêu mến Thiên Chúa hết lòng hết sức và yêu mến người thân cận như chính mình. Còn ở đây thì khác, vấn đề Đức Giêsu nêu lên ở đây là thói đạo đức giả. Vì Người nói:

"Anh em đừng xét đoán, để khỏi bị Thiên Chúa xét đoán, vì anh em xét đoán thế nào, thì anh em cũng sẽ bị Thiên Chúa xét đoán như vậy; và anh em đong đấu nào, thì Thiên Chúa cũng sẽ đong đấu ấy cho anh em. Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của mình thì lại không để ý tới? Sao anh lại nói với người anh em: "Hãy để tôi lấy cái rác ra khỏi mắt bạn", trong khi có cả một cái xà trong con mắt anh? Hỡi kẻ đạo đức giả! Lấy cái xà ra khỏi mắt anh trước đã, rồi anh sẽ thấy rõ, để lấy cái rác ra khỏi mắt người anh em (Mt 7, 1-5).

Tôi cứ thắc mắc, không biết khi nói những điều này, Đức Giêsu có nhìn thẳng vào mặt những người Pha-ri-sêu kia hay là không. Nhiều lần trong Tin Mừng, Đức Giêsu đã quở trách những người Pha-ri-sêu vì thói đạo đức giả rành rành của họ, cũng như vì những thói tục quá quắt do họ đặt ra. Họ chỉ chuyên đi bới móc những

thiếu sót của người khác, trong khi chính lúc đó, bản thân họ cũng là những kẻ bị lên án do đang mắc phải cũng chính những lỗi phạm ấy.

Thật là lố bịch hết sức! Đức Giêsu khẳng định, xét đoán thì sẽ được "lại quả", được đáp trả lại y chang. Nói cách khác, người ta lấy thước nào mà đo, mà lượng định cuộc sống của người khác, thì Thiên Chúa cũng dùng chính cây thước ấy mà đo, mà lượng định cuộc sống của họ. Nhưng này nhé, bị người đời đo, bị người đời đếm là một chuyện, bị chính Thiên Chúa đo, đếm lại là chuyện hoàn toàn khác. Những người Pha-ri-sêu giả hình đang vướng phải nguy cơ thứ hai.

Xin cũng để ý ở điểm này, Đức Giêsu bảo kẻ đạo đức được nói đến là người đang mắc phải một vấn đề còn lớn hơn nữa cơ. Tại sao? Vì lỗi phạm của họ không chỉ được ví như một hạt bụi, nhưng lớn hơn, như một cái xà (khác biệt hoàn toàn). Và họ không chịu lấy nó ra, vứt nó đi.

Điều này hàm nghĩa rằng, một sự xét đoán nặng nề hơn sẽ được dành riêng cho kẻ cứ chăm chăm xét nét những lỗi phạm của người khác, trong khi cố ý xem nhẹ những tội lỗi còn lớn hơn và tà đình của mình. Không thể như thế mà phải thay đổi, Đức Giêsu nhấn mạnh, Người đưa ra hai lệnh truyền: "Bỏ ngay cái thói giả hình xét nét người khác, và loại bỏ tội lỗi ra khỏi cuộc sống bản thân".

Thế là đã rõ. Ý của Đức Giêsu không phải là, chúng ta không được quyền đưa ra nhận định luân lý về cách người ta ứng xử, và chắc chắn, Người cũng không có ý bảo rằng, chúng ta không có quyền đòi người khác phải cư xử có trách nhiệm. Người không chỉ trích sự giải trình qua lại giữa người với người, không phủ nhận việc người ta phải chịu trách nhiệm luân lý, không phủ nhận chuyện trong Giáo hội có lúc, vấn đề tội lỗi cũng phải được nhắc đến hay bàn thảo – Người đang muốn nói đến thói đạo đức giả.

(Còn tiếp 1 kỳ)

Chuyển dịch: Nhóm phiên dịch Mai Khôi, trích dịch từ tác phẩm "The Most Misused Verses in the Bible: Surprising Ways Gods Word Is Misunderstood", Eric J. Bargerhuff.

Tìm Ý Chúa

Felipe Gomez, SJ

Ngày nào chúng ta cũng cầu xin: "Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên Trời". Chúng ta hằng nhớ đến Đức Giêsu, khi Ngài cầu nguyện: "Abba Cha, xin đừng làm điều Con muốn, mà làm điều Cha muốn" (Mc 14:36); nhưng ngay cả Ngài nữa cũng không dễ biết ý Cha.

Tìm kiếm "Thiên mệnh" là mục đích của nhiều nghi thức trong các truyền thống tôn giáo. Nếu có một bộ Kinh điển, thì chắc chắn mọi giáo hữu muốn tham khảo quyển sách tìm ý Thượng đế đã mặc khải. Nhiều tín đồ hỏi thần thánh ở nơi linh thiêng và theo lời sấm truyền, hoặc bói một que

xem sao. Kẻ thì hỏi thầy tinh thần (*guru*), người thì tĩnh tọa suy niệm, hoặc khẩn nài xin ánh sáng, v.v... Những ao ước ấy đích thực, vì cho thấy mình vô tri vô giác, bất lực trước đấng tuyệt đối phải vâng phục. Đàng khác, chúng ta cảm thấy mình bị giăng co về mọi phía do nhiều "tinh thần" khác nhau, với những mục tiêu mâu thuẫn, đến nỗi càng có thiện chí mình lại càng thấy bơ vơ không biết quay vào đâu: phía nào cũng có lý. Vậy thì phải phân định các tinh thần, đó là điều không tránh được (*xem 1Gioan 4:1-3*).

Chúng ta lo tìm ý Chúa có thể vì ân sủng thúc đẩy chúng ta luôn muốn thực thi thánh ý Chúa, hoặc có thể vì lý do khác không cao đẹp bằng. Đức tin dạy rằng ý muốn của Thiên Chúa là quy tắc tuyệt đối cho nhân loại. Kinh Thánh có nhiều thí dụ. Thánh vịnh 119, dài nhất, chỉ có một chủ đề là thánh ý Chúa. Tv 40:7-9 được thư Do thái áp dụng vào bản thân Đức Giêsu, như chuẩn mực của cuộc đời này: ưu tiên tối cao của con người là làm theo ý Chúa, chứ không phải theo những nghi thức thờ phượng. Vì những ai kêu lên, "*Lạy Chúa, lạy Chúa*" chưa chắc sẽ vào thiên đàng, song là những ai thi hành ý Cha ở trên trời mới được cứu rỗi (*xem Mt 7:21*). Đúng vậy, ai làm theo ý Chúa trở nên bà con với Chúa Kitô! (*xem Mt 12:50*). Đó là lý do tại sao các Kitô hữu, trên bất cứ điều khác, phải gắng công thực hiện ý Cha ở trên trời.

Tâm lý học chứng minh rằng loài người ít khi làm điều gì chỉ vì một lý do thuần khiết. Chúng ta có khuynh hướng bẩm sinh muốn lo cho mình được an toàn bảo đảm; giáo hữu muốn biết “chắc chắn” đó là ý Chúa, vì làm theo ý Chúa là “vé” vào nước trời. Đa số các tín hữu mắc phải bệnh “kém tin” (*xem Mt 6:30; 8:26; 14:31; 16:8*), khiến họ không tin tưởng vào bàn tay nhân ái của Cha Cả, không dám liều mình vào lòng Người. Tệ hơn nữa là tham vọng bí ẩn thao túng Thiên Chúa: cách cực đoan là tội ảo thuật; nhưng cũng có thái độ có vẻ trong trắng là cứ thử mặc cả với Chúa: con làm ý Chúa thì Chúa làm ý con nhé! Con ngoan ngoãn rồi thì khi con xin Chúa phải cho. Lòng trung thành đã bị dùng như con chủ bài.

Kinh nghiệm tôn giáo có tính cách cá nhân đến nỗi không ai có thể nói thay cho ai: mỗi người chỉ có thể nói về chính mình thôi. Tuy nhiên chúng ta có thể nói cái gì khả dĩ áp dụng (ít ra là một phần nào) cho tất cả mọi người. Thành thật tìm kiếm ý Chúa, đó là nguồn an tâm bình tĩnh. Nếu lúc xét mình trước khi đi ngủ tôi thấy mình hết lòng ráng làm đẹp ý Chúa, thì chắc chắn tôi có thể dự kiến được những giấc mơ ngọt ngào. Các tôn giáo khác nhau theo những lối khác nhau để đạt đến sự bình tâm này. Có “lối tiêu cực” của đạo Phật nghĩa là tiêu diệt mọi ham muốn, vì ai không mong muốn gì thì cũng không đau lòng khi thiếu. Cũng có “lối tiêu cực” Kitô giáo, không ham muốn điều gì hết để trở nên tự do mà theo ý Chúa. Hoặc cách “tích cực” tìm ý Chúa theo lối nhận định (*discernment*). Cả hai lối đều có thể tổn kém, vì – như người ta nói – ân sủng không rẻ đâu. Mỗi người phải thử xem lối nào thích nghi hơn với mình. Trong truyền thống Công giáo, các thánh đã trình bày những phương pháp nhận định, mà sau này trở nên những nền linh đạo, như Phanxicô, Biển Đức, Cát Minh, I-Nhã, Thánh Linh, v.v... Tùy tính tình, mỗi người cảm thấy thoải mái hơn trong một linh đạo; tuy nhiên nên thí nghiệm và xét kỹ kết quả suốt một thời gian, vì đường dễ chưa chắc là đường chính. Kinh nghiệm thiêng liêng được dựng bằng các sự việc nhỏ, vì chúng ta thường không làm nhiều phép lạ! Ai quen nhận ra Thần khí trong những chọn lựa nhỏ, thì đã có được con mắt sáng suốt lúc phải đứng trước ngã ba sinh tử.

Trong bài này cũng nên ngỏ đôi lời về một kinh nghiệm đau đớn là sự ngại ngùng đến nỗi làm tê liệt (*scruples*) trong đời sống thiêng liêng. Vốn là bệnh tật của những linh hồn tốt đẹp và lương tâm tinh khiết; kẻ nhẫn tâm hoặc thờ ơ đâu có kinh nghiệm ấy. Ao ước tìm

kiểm ý Chúa là điều tốt; nhưng lo quá chừng mức thì có thể gây rối. Nó có thể là hậu quả của thái độ muốn luôn luôn làm điều tốt nhất, mà quên mất rằng “tốt nhất” lắm khi nghịch với cái tốt đơn giản. May mắn cho chúng ta, Chúa không hề đòi hỏi chúng ta phải luôn luôn làm điều tốt nhất. Cái tật “ngại ngừng đến nỗi làm tê liệt” ấy cũng có thể phát sinh từ tật luôn luôn muốn biết chắc chắn mình đúng, nhưng lại quên rằng chúng ta bao giờ cũng sống trong đức tin tối tăm. Thiên Chúa là Cha, muốn con cái Người làm theo ý của họ, vì tin chắc con thảo nào tự nhiên cũng muốn điều Cha mình muốn. Dù sao, nếu lỡ như mình mắc tật ấy, thì phải nhờ bạn giúp – và để người có kinh nghiệm – một Cha linh hướng – dắt tôi ra khỏi khủng hoảng. Và nếu gặp ai trong trường hợp ấy thì phải biết thương xót và nhân ái thông cảm, vì kinh nghiệm *scruples* đau đớn lắm.

Linh đạo I-Nhã đã chú tâm đặc biệt đến vấn đề phân định. Những người đã từng đi Linh Thao chắc đều quen các nguyên tắc “nhận định thần loại” trong sách Linh Thao. Ở đây tôi chỉ nêu bật hai điểm: cầu nguyện riêng và chia sẻ với những người khác. Muốn được thân mật với Thiên Chúa trong cầu nguyện thì giả thiết phải thành “đồng bản tính” với Người một phần nào, nghĩa là cách tự nhiên cảm thấy ý thích của Người, và lấy làm thoải mái khi thực thi ý Người. “Phân định thần khí” (1Cr 12:10) là một đoàn sủng mình phải khẩn khoản xin cho được. Khi đề cập đến việc chia sẻ, tôi muốn nói tìm kiếm ý Chúa cùng với người khác, chứ không một mình. “Người khác” ấy có thể là người linh hướng, nhưng cũng có thể là một “bạn hữu trong Chúa” đồng hành tới mục đích chung. Đối với tôi, thái độ then chốt ở đây là tâm hồn rộng mở để đón nhận “ơn lời khuyên” của một anh chị em. Thánh I-Nhã là một người “chuyên môn chia sẻ”. Ông khởi sự bằng cách chia sẻ kinh nghiệm thiêng liêng với người khác, rồi kiếm người bạn bè cùng bước với nhau trên đường chia sẻ ấy. Phương pháp đặc thù của ông là bày tỏ lương tâm với cha linh hướng hay bề trên, nhờ đó mình được dẫn dắt một cách hữu hiệu hơn trên đường tìm ý Chúa. Có lẽ nền tảng thần học của điều này là Thiên Chúa vốn là sự chia sẻ tuyệt đối: Mỗi Ngôi Vị mở ra và tự chia sẻ mình hoàn toàn với hai Ngôi Vị khác, khiến Ba Ngôi hiệp thông với nhau cách tuyệt đối. Vậy, chúng ta càng trở nên giống như Thiên Chúa thì càng biết rõ ý Người. Trong lịch sử, kế hoạch cứu độ cũng mở ra cho con cái Chúa góp phần tự do, nghĩa là ý Chúa hàm súc ý ta, như thể Chúa để sứ mệnh Người còn dang dở và cho chúng ta tự do hoàn tất công việc. Trong

linh đạo I-Nhã, ý niệm *magis*, (“hơn”) đóng vai trò quan trọng. Khẩu hiệu “để vinh quang Thiên Chúa *hơn*”, chỉ đường ta đi; tôi ý thức những giới hạn của tôi: tôi đành lòng biết mình không thể làm điều tốt nhất, nhưng có thể làm điều tốt hơn, với khả năng tiến bộ luôn luôn, vì mãi mãi bất toàn. Trong hoàn cảnh này tôi phải lấy ý tôi mà làm đẹp lòng Chúa, dù không biết chắc chắn là như vậy. Số phận loài người là chỉ biết ý Chúa một cách “tạm được”, và như thế là đủ cho tôi dùng sáng kiến mà phụng sự Chúa.

Một vài tiêu chuẩn khách quan chỉ đường đi như các tín hiệu ở xa lộ. Tôi chỉ ám chỉ đến hai chuyện: quy phạm chính thống (cái gì nghịch với đức tin thì không phải là ý Chúa: xem 1Cr 12:3; 1Gioan 4:3), và chỉ thị của Giáo Hội (lúc tôi do dự, vâng lời Giáo Hội chắc sẽ không sai).

Cuối cùng, vấn đề “ý Thiên Chúa” thành vấn đề “quyết định của tôi”. Hiếm có ai tìm ý Chúa cách thuần túy; thường mang ngấm lý do ích kỷ. Lắm khi chúng ta sợ trách nhiệm về sự quyết định; dù sao, mỗi khi chúng ta chủ trương làm theo “ý Chúa”, hoặc có ý thức, hoặc vô ý thức, thật ra chúng ta làm theo ý mình, chỉ hy vọng ý đó của mình trùng với ý Chúa. Thiết tưởng trước khi tìm biết ý Chúa, chúng ta phải trung thực phân tích quá trình những quyết định của chính mình, động cơ của những hành vi, những sở thích ẩn kín của mình, v.v... Thiên Chúa dựng nên tôi như một bản vị, tức là một nguồn cội khả dĩ tự do quyết định, và Người muốn tôi cư xử như vậy. Nếu ai tin Thiên Chúa tạo ra loài người tự do mà bây giờ lại cấm chúng ta dùng quyền tự do ấy thì có vẻ lộng ngôn. Một “người thiêng liêng” (spiritual person) là người sẵn sàng chịu trách nhiệm về hành vi của mình, và khiêm nhượng cậy rằng ý mình cũng là ý Chúa. Tâm trạng này mang bình an cho linh hồn, đồng thời cần thiết cho đời sống nhân bản và tôn giáo. Dù tôi có sai lầm trong một dịp cụ thể nào đó, tôi vẫn còn vững lòng quyết định theo ý Chúa, tùy khả năng của tôi, nghĩa là trong sự tối tăm của đức tin. Dù hành động tôi sai lầm, tôi vẫn còn đúng đắn, vì tôi theo lương tâm và mở lòng ra cho Thần Khí sửa chữa – qua những người khác – và dẫn dắt tôi trên đường Chúa muốn.

Xin kết thúc với một nhận xét hiển nhiên: dẫu lựa chọn điều gì và theo phương pháp nào, bạn đừng bao giờ quên cái “bậc thang giá trị” là kim chỉ nam: động cơ tốt cùng của hành vi Kitô là tình yêu (xem 1Cr 13: 1-3; Ep 4: 14-16). Ai để tình thương dẫn lối, thì hiếm khi bị lạc đường.

NGÔI NHÀ THỜ TRÊN THÀNH PHỐ MỚI

Ghi chép: **ĐỖ CÔNG MINH**

Một tin vui đến với người Công Giáo thuộc tỉnh Bình Dương, Giáo phận Phú Cường: Nhà thờ Thánh Giuse Thành phố mới Bình Dương, được khánh thành ngày 5 /5 /2018, mà cha GB NGUYỄN VĂN RIỄN là chánh xứ tiên khởi.

Thành phố mới cách trung tâm Thủ Dầu Một khoảng 8 km, có tổng diện tích 1.000ha, nằm trên địa bàn phường Hòa Phú, Phường Định Hòa của thành phố Thủ Dầu Một và các xã Phú Chánh, Tân Vĩnh Hiệp, phường Tân Hiệp thuộc thị xã Tân Uyên và phường Hòa Lợi thuộc thị xã

Bến Cát, tỉnh Bình Dương, có khả năng phục vụ cho khoảng 125.000 người định cư lâu dài và hơn 400.000 người thường xuyên đến làm việc.

Thân mật tiếp tôi cùng các đoàn khách đến sớm, Cha Riễn cho biết nhà thờ dài 50 mét, ngang 24 mét với hai hành lang hai bên mỗi bên 3 mét gồm 2 tầng. Tầng trệt là nhà sinh hoạt dành cho các buổi hội họp của hạt, giáo phận, các khu giáo, đoàn thể, hội nhóm và còn dành cho các gia đình giáo dân trong xứ khi có nhu cầu tổ chức hiếu hỉ. Tầng trên là nơi cử hành phụng vụ. Về quá trình hình thành giáo xứ và nhà thờ mới, Cha Riễn kể:

"Qua mong ước của các tôn giáo, Chính quyền tỉnh đồng ý cấp cho Tòa Giám Mục một khu đất diện tích 8999 mét vuông (dài 100m rộng 90m), để thành lập một giáo điểm từ năm 2013, Tòa Giám Mục trao cho mình phụ trách giáo điểm từ ngày 13/8/2013. Ngày 1/04/2015, giáo phận có giấy phép xây dựng nhà thờ và các công trình phụ. Ngày 12/9/2015, Đức Cha Nguyễn Tấn Tước làm lễ đặt viên đá đầu tiên trong niềm hân hoan của mọi người. Vượt qua giai đoạn khó khăn bước đầu, (khi đó Cha Riễn từng được mang danh là cha xứ 4 không: Không nhà thờ, không giáo dân, không nhà ở, không đồng bạc). Từ việc thông tin, qui tụ giáo dân, đến việc cử hành thánh lễ tại nhà thờ tạm mỗi ngày. Rồi từ một giáo điểm, ngày 28/6/2016, khi giáo dân đã đông dần lên, tỉnh cho phép thành lập giáo xứ Thánh

Giuse. Về mặt giáo hội, Đức Giám mục giáo phận có nghị định thành lập giáo xứ Thánh Giuse. Ngày 9/10/2016, mình (cha GB Nguyễn Văn Riển) được chánh thức bổ nhiệm là chánh xứ tiên khởi. Công việc xây dựng bắt đầu từ tháng 9/2015 đến nay đã hoàn thành nhà thờ, rồi nhà xứ. Giáo dân đến định cư trên thành phố mới ngày một đông cùng với số công nhân tại các khu công nghiệp và người di dân. Hiện nay, ngày Chúa nhật có 4 Thánh lễ với số phiếu giữ xe hai bánh phát ra bình quân là 1200 phiếu, như vậy có thể tính ra là khoảng 1500-1800 người tham dự Thánh lễ mỗi tuần. Ngày thường có 2 thánh lễ sáng, chiều”.

Đúng 9 giờ, Lễ Khánh thành và Cung hiến Thánh đường Giáo xứ Thánh Giuse tại TP mới Bình Dương được tiến hành. Đức Giám Mục Giuse Nguyễn Tấn Tước, Giám Mục chính tòa, Đức Giám Mục Phêrô Trần Đình Tứ cùng gần 100 Linh Mục trong và ngoài Giáo phận đồng tế. Tham dự lễ về phía chính quyền Tỉnh có ông Trần Thanh Liêm, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch UBND tỉnh; ông Đặng Minh Hưng, Phó Chủ tịch UBND tỉnh, cùng các ngành chức năng của tỉnh đã đến chúc mừng và chung vui cùng giáo xứ và bà con giáo dân. Ông Trần Thanh Liêm, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch UBND tỉnh cùng với hai Đức Giám Mục cắt băng khánh thành, mở giải băng lưu niệm bảng ghi cung hiến thánh đường mới.

Trong phần chia sẻ bài Tin mừng trong Thánh lễ, Đức Giám Mục chính tòa Giuse đã nhấn mạnh đến ngôi nhà thờ: *"Phải là nơi người tín hữu gặp gỡ Chúa, trải lòng mình thưa với Người, tạ ơn Người về những ơn lành Chúa ban cho về mặt tâm linh, về ơn đức tin được làm con Chúa, là nơi: "HIỆP THÔNG ĐỂ CẦU NGUYỆN". Nhà Chúa không phải là nơi tìm kiếm những lợi lộc vật chất, không phải là nơi đến cầu cạnh xin cho được điều này điều khác theo ý riêng mỗi người, rồi nếu không được thỏa mãn ý riêng mình thì than trách, thậm chí rời bỏ nhà Chúa để tìm đến nơi phụng thờ ma quỷ, satan”.*

Từ nay, bà con Giáo dân Thành phố mới BÌNH DƯƠNG, Giáo phận Phú Cường có thêm một giáo xứ mới, một ngôi nhà thờ mới, là nơi kín múc nguồn ân sủng của Thiên Chúa, nơi đón nhận Lòng thương xót của Người qua lời chuyển cầu của Thánh Cả Giuse, vị quan thầy bầu cử ắt hẳn vui mừng lắm, như lời nhắn nhủ của Đức Cha Giuse Nguyễn Tấn Tước, chủ chăn giáo phận: *"Hết thấy anh chị em rất thân mến, anh chị em hãy vui niềm vui lớn lao này là có Chúa luôn ở cùng”*

CHÚA ĐÃ GỌI EM

Gioan Long Vân, giáo xứ Nhân Hòa

Thế là cuối cùng Chúa cũng đã gọi em đi. Tối qua, tôi và các anh chị trong hội, đến phòng trọ đọc kinh cho em. Đứng trước linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót và di ảnh em, tôi xúc động nghẹn lời: “Chị Maria! Chúng tôi lại đến đọc kinh cầu nguyện cho chị. Cảm tạ Chúa đã sớm gọi chị đi, sớm cắt đi những đờn đau thể xác và những muộn sầu trong đời chị. Xin Ngài sớm đưa linh hồn chị về với Ngài. Chị linh thiêng, hãy phù hộ cho người mẹ và những người con của chị còn ở lại trên đời này”.

Bốn ngày trước được tin báo có một phụ nữ trẻ mới theo đạo đang bệnh nặng, tôi đã lần dò theo địa chỉ đến nơi em ở trọ. Một xúc cảm thương tâm ngập lòng tôi lúc đó. Em nằm mê man trên tấm nệm tồi tàn. Cơ thể gầy mòn thều thào từng hơi thở. Tôi dáo dác nhìn quanh căn phòng chật hẹp và rất đổi kinh ngạc tự hỏi tại sao em mới theo đạo mà không có một bức tượng ảnh Chúa đặt treo trong phòng? Em đờn đau vì cơn bệnh thể xác đã đành, không lẽ phải cô độc tâm hồn ở đoạn cuối cuộc đời?

Sau lễ chiều hôm đó, tôi dẫn các anh chị trong hội đến, đặt linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót và cặp nến trên chiếc bàn nhỏ trước mặt em, gắn thêm chuỗi tràng hạt vào đôi bàn tay co quắp của em. Trước giờ kinh nguyện, tôi nói với em: “Chị Maria! Chúng tôi đến đọc kinh cầu nguyện cho chị. Cầu xin Chúa ban ơn cho chị vui vẻ đón nhận những đờn đau thể xác để lãnh nhận những lợi ích thiêng liêng cho phần hồn của chị. Giờ đây chúng tôi phó dâng cuộc sống hiện tại của chị trong vòng tay từ ái bao la của Chúa”.

Em vẫn nằm mê man bất động. Mọi người lần chuỗi Mân Côi Năm Sự Thương. Tôi quỳ xuống sát linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót và nhìn rõ hơn đôi bàn tay em đang xoay xoay chuỗi tràng hạt. Tôi chợt cảm nhận Lòng Chúa Thương Xót đang tràn ngập linh hồn em, lay động thức tỉnh em. Giờ đây dù đang trong cơn đờn đau thể xác có chừng nào, tôi tin em đang cảm nghiệm linh hồn em không còn lẻ loi cô độc. Bởi có Chúa đang ở bên em, có chúng tôi đang hiện diện hiệp thông cầu nguyện cho em.

Một chị trong hội thay em dâng lời nguyện: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể chữa con lành bệnh. Lạy Chúa lời cầu xin này chính Chúa đã nghe không biết bao nhiêu lần, qua bao nhiêu thế hệ. Chúa đã từng chữa lành các bệnh nhân tin tưởng cầu xin. Chúa đã chấp nhận sự đau khổ và bệnh tật của chúng con, nhờ những thương tích trên thân thể Chúa mà chúng con được rồi.

Lạy Chúa, con không xin Chúa chữa con tức khắc lành bệnh, nhưng xin Chúa cho con đủ nghị lực để vác Thánh Giá với Chúa. Con muốn dùng lời nguyện này để cầu xin Chúa, nếu được cho con khỏi uống chén đắng này. Nhưng xin đừng theo ý con. Chớ gì ý muốn của Chúa được thể hiện.

Xin Chúa ban cho con đủ can đảm đón nhận ý Chúa, trong niềm tin rằng Chúa yêu con cũng như yêu các bệnh nhân khác. Con tin tưởng và cậy trông vào quyền năng và tình thương của Chúa. Lạy Chúa, xin ban ơn giúp sức và dẫn đưa con trên con đường Thánh Giá và đau khổ đến nguồn vui Phục Sinh vinh quang trong nước Chúa. Amen”.

Thánh Giá em vác với Chúa quá đổi nặng nề! Phận số em hẩm hiu, duyên tình bẽ bàng. Hai đời chồng chẳng nên thân, bỏ em cô độc chơi vơi giữa dòng đời. Lê lết tấm thân còm, ủ ê tuổi thanh xuân tảo tần sớm trưa chiều tối lo chạy miếng cơm manh áo cho ba đứa con thơ dại cô cút có cha cũng như không.

Và rồi Chúa còn trao em chén đắng thật đong đầy. Em vướng vào căn bệnh ung thư. Gia cảnh túng quẫn, tiền đâu chạy chữa kéo dài sự sống. Em buông xuôi. Một lần nữa để mặc cho số phận an bài. Và chính lúc này Chúa đã đến gọi em. Chúa gọi em làm con cái Ngài. Chỉ mới năm ngày trước khi em ra đi mãi mãi, em đã được lãnh bí tích thanh tẩy, cùng các bí tích cần kíp sau cùng cho được rồi linh hồn.

Mới 27 tuổi, cuối đời em chịu đòn đau thể xác. Nhưng diễm phúc vô cùng cho em vì Chúa đã gọi em làm con cái Ngài. Và Lòng Thương Xót của Ngài đã không để linh hồn em cô độc. Nhiều hội đoàn trong giáo xứ đã đến thăm, an ủi và đọc kinh cầu nguyện cho đến phút giây em lâm chung. Và Chúa đã gọi em ra đi. Chúa đã gọi em lặng lẽ trong đêm.

Chúa đã gọi em trong Mùa Phục Sinh. Tôi và các anh chị trong hội đến chia buồn cùng gia đình. Ba đứa con ngây thơ của em quấn khăn tang vô tư, đứa ngơ ngác ngồi trong vòng tay bà ngoại, đứa quanh quẩn bên linh cửu người mẹ. Bé trai lớn 11 tuổi, gái giữa 6 và gái út mới 2 tuổi. Trong giờ kinh viếng xác, chúng tôi dâng lời nguyện:

- Lạy Chúa, Chúa đã cho chị Maria được ơn làm con Chúa nhờ bí tích rửa tội. Nay chị Maria đã chết trong Chúa. Thì xin Chúa cũng cho chị Maria mai ngày cũng được sống lại với Chúa.

CD: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lạy Chúa, Chúa là đấng bổ dưỡng và chữa lành, thì xin Chúa cũng nâng đỡ ủi an những người thân yêu của chị Maria đây. Xin Chúa ban ơn trợ lực để họ có thể vượt qua được cơn gian nan thử thách này.

CD: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

Chúa đã gọi em làm con cái Chúa. Tôi tin chắc Ngài đã dọn sẵn cho em một chỗ trên Nước Ngài, để khi Ngài gọi em ra đi mãi mãi, em sẽ cũng được ở bên cạnh Ngài. Bên cạnh Ngài, em có được niềm vui vĩnh cửu, niềm hạnh phúc bất tận. Em linh thiêng, hãy phù hộ cho người mẹ và những người con của em.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Mừng kính trọng thể:

- Lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả ngày 24.6.2018
- Lễ Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ ngày 29.6.2018
- Lễ Thánh Antôn Padôva, LM, Tiến sĩ ngày 13.6.2018

Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP Sài Gòn chúc mừng bốn mạng Quý anh:

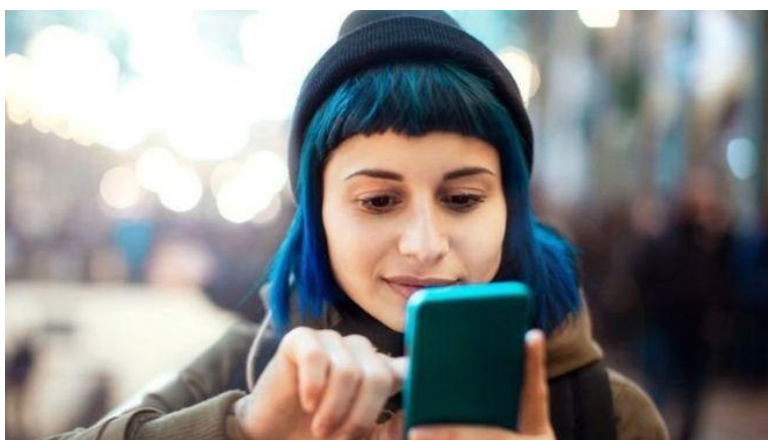
**GIOAN B. MARIA NGUYỄN THẾ VINH
PHÊRÔ PHAOLÔ NGUYỄN VĂN QUÝ
ANTÔN PADÔVA LÊ TẤN**

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của các Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi Quý anh trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

TẢN MẠN CHUYỆN NHÀ ĐẠO**MẠNG XÃ HỘI, TIN GIẢ VÀ TIN THẬT**

Giuse Nguyễn Bình An

Trong Sứ điệp cho ngày Thế giới Truyền Thông xã hội năm 2018, Đức Thánh Cha Phanxicô nói đến hiện tượng tin giả trong thế giới ngày nay. Đây quả thật là một vấn đề lớn trong truyền thông và ảnh hưởng sâu rộng đến đời sống xã hội của chúng ta.

Đức Thánh Cha trình bày khái quát về tin giả như sau: *"Thuật ngữ 'tin giả' đã là đối tượng của các cuộc thảo luận và tranh luận sôi nổi. Nói chung, nó liên quan đến sự lan rộng việc thông tin sai lạc trên mạng hoặc*

trên các phương tiện truyền thông truyền thống. Nó liên quan đến những thông tin sai lệch dựa trên những dữ liệu không tồn tại hoặc bị bóp méo để lừa dối và thao túng độc giả. Người ta truyền bá tin giả để phục vụ cho các mục tiêu cụ thể, ảnh hưởng đến các quyết định chính trị và phục vụ cho những lợi ích về kinh tế".

Ai trong chúng ta cũng gặp những tin giả nhan nhản trên mạng xã hội, ngay trong đời sống thường ngày, và ngay cả trong gia đình. Đánh đúng tính tò mò hiếu kì, thích điều mới lạ của chúng ta, người ta cố tình đưa ra một thông tin sai sự thật, lừa dối, làm cho chúng ta đi lầm đường.

Nếu chúng ta ra chợ buổi sáng, cô bán hàng sẽ đơn đả chào mời khách. Nào là thịt cá trứng sạch, tươi ngon, rau củ quả từ Đà Lạt mới đưa về, bảo đảm đã qua kiểm dịch an toàn thực phẩm. Người ta đâu ngờ rằng, người nông dân trồng rau, phân loại, cái nào dành cho gia đình mình ăn, loại nào mang ra chợ bán. Anh nông dân nuôi heo cũng phân loại như thế. Để người ta mua, cô bán hàng đưa thông tin không đúng sự thật, muốn nói sao thì nói miễn cho người ta mua là được.

Ngày nay, trên mạng xã hội có cả “rừng” thông tin, và đó là “rừng” thông tin sai sự thật, nhiều khi chúng ta không thể kiểm chứng được, không thể nhận biết đâu là tin thật và đâu là tin giả. Có những thông tin được người ta tạo ra, xào nấu thêm, dựng nên, bóp méo sự thật, một nửa sự thật, hoặc những thông tin cũ được ai đó chia sẻ lại với ác ý muốn gây chia rẽ nhóm, làm cho hiểu lầm, hoang mang nghi ngờ trong cộng đồng.

Gần cả tháng nay, tại Việt Nam, nhiều vấn đề nóng được chia sẻ liên tục, mạnh mẽ trên mạng xã hội, nhưng thực ra đó là tin cũ được chia sẻ lại. Ai đó đang cố tình giật giây, muốn lèo lái, đánh lạc hướng dư luận, làm cho chúng ta bị sa lầy vào những chuyện nghi ngờ chia rẽ nhau, và không hiểu đâu là vấn đề quan trọng của hiện tình đất nước.

Chúng ta dễ bị sập bẫy từ những thông tin giả. Theo Kinh Thánh, ngày xưa tại vườn địa đàng, bà Evà bị con rắn lừa dối dụ dỗ cũng là câu chuyện ngày nay của chúng ta. Con rắn chỉ nói có một nửa sự thật: *Có thật Thiên Chúa bảo: "Các người không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không?" (St 3, 1).* Bà Evà sửa sai con rắn, nhưng vẫn sập bẫy dễ dàng. Con rắn vẽ lên hình ảnh Thiên Chúa như là một ông chủ khó tính, luôn cau có, cấm đoán con người. Từ đó, nó dẫn dụ con người đến nghi ngờ tình thương của Thiên Chúa. Những thông tin kiểu như thế đang lan tràn đầy dẫy trên mạng xã hội.

Người ta nói, mạng xã hội, cụ thể như Youtube ngày nay, là một kho tài nguyên khổng lồ tri thức của nhân loại, từ văn hóa, kinh tế, đời sống, chính trị và giải trí. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng chúng ta cần phải nói thêm, ở trên Youtube cũng có cả “rừng” những thông tin sai sự thật, có những kiến thức sai sót “to đùng” được lưu truyền trên mạng.

Một nữ tiến sĩ nào đó ngoài Hà Nội bị cư dân mạng “ném đá” vì phê phán giới trẻ ngày nay say mê Facebook và mạng xã hội, là những người “vô công rồi nghề”, những anh hùng bàn phím, chạy theo xu hướng sống ảo. Nhưng chúng tôi cũng chẳng thấy việc lướt Facebook mang lại nhiều lợi ích và tốt đẹp, ngoài việc người ta livestream bán hàng, giới thiệu sản phẩm. Bên cạnh đó, mạng xã hội facebook cũng khuyến khích người ta khoe khoang và nảy sinh hội chứng Gato, tức là thói ghen ăn tức ở.

Sáng sớm, một bà nội trợ mở facebook lên, tức điên khi thấy cô bạn học chung cấp 3 với mình đang đi du lịch, đăng ảnh trời Âu đẹp ngất ngây. Thế là cả ngày hôm đó, bà ta cảm thấy nóng trong người, bực tức, khó chịu, ăn không ngon, ngủ không yên, có thể dẫn đến bệnh trầm cảm.

Cụ thể, Facebook cũng là nơi xuất hiện những ông thầy lang chữa bá bệnh, những “quân sư quạt mo” hướng dẫn và cố vấn đủ mọi thứ chuyện trên đời, tư vấn tâm lý tình yêu, hôn nhân gia đình và sức khỏe cộng đồng, các ông thầy đó cứ phán, mặc dù không biết ất giáp gì hết.

Mình có một cha già rất thân thiết đang nghỉ hưu tại nhà riêng. Cha bị bệnh tiểu đường, cao huyết áp, hiện giờ tình hình sức khỏe tương đối, ngài đi lại được trong nhà và có một vài nơi mời cha dâng lễ. Mỗi lần gặp cha, chúng tôi được ngài khoe, ngoài việc chữa bệnh theo thuốc Tây, cha còn ăn uống theo thuốc dân gian: gạo nứt, nước dừa, nước ổi, hoặc lá cây gì đó... Vì đa số những thực phẩm của giáo dân giáo xứ cũ biểu cha uống chữa bệnh, từ chối thì giáo dân buồn. Hỏi ra mới biết, có người tự bào chế thuốc cho ngài, công thức lấy trên mạng. Vì giáo dân ai cũng thương cha già, chăm lo tận tình cho sức khỏe của ngài, mong sao cha sống lâu, sống thọ với con cháu.

“Ra đời phải khôn, không thì bị chúng nó lừa”. Câu nói một vài cha mẹ nhắc nhở con em chúng ta ngày trước là thế. Bây giờ có lẽ câu nói đó phải là: “Lên mạng phải cảnh giác, nếu không bị sập bẫy tin giả”. Chúng ta cứ like và share vô tội vạ, lan truyền những thông tin giả làm ảnh hưởng đến uy tín người khác.

Giáo hội cũng là một trong những đối tượng được truyền thông chú ý, người ta còn cố tính bôi bẩn hình ảnh Giáo hội. Nhất là người ta mượn những hình ảnh một vài linh mục, tu sĩ trẻ “ham vui”, mà cố tình hạ bệ Giáo hội, khinh thường, cay cú chửi bới, xúc phạm Giáo hội và các đẳng bậc bề trên.

Cách đây vài năm trên mạng xã hội lan truyền bức ảnh một vị linh mục trẻ đang say rượu với chú thích: “tên bợm nhậu, sâu rượu”. Và có một tấm hình khác nữa của vị linh mục này nắm tay các bà các chị múa may ca hát. Hỏi chuyện cha sở tại đó, chúng tôi được biết, đó chỉ là tấm hình vị linh mục “ăn nhậu” ngay trong bữa tiệc liên hoan mừng quan thầy giáo xứ. Còn màn “nắm tay múa hát” với phụ nữ chính là với các bà trong Hội Các Bà Mẹ Công Giáo trên sân khấu

công khai trong buổi văn nghệ. Hôm đó có cha sở hiện diện chứng kiến chuyện ấy, chứ không phải linh mục đi tăng hai tầng ba như người ta nói. Chuyện thế thôi không có gì mà ầm ĩ cả. Nhưng có điều vị linh mục trẻ vô tư không để ý, bị người khác đưa hình ảnh “không đẹp” của mình ra ngoài “soi” trên mạng xã hội.

Chúa nhật Lễ Chúa Giêsu Lên Trời là ngày Thế Giới Truyền Thông, bốn mạng của những anh chị em truyền thông, những người đưa tin của Chúa Giêsu. Trong sứ vụ công khai, Ngài nói: *"Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống"* (Ga 14, 6). Chỉ có nơi Đức Giêsu mới là sự thật toàn vẹn, Ngài mặc khải cho chúng ta về Thiên Chúa là Cha yêu thương và giàu lòng thương xót. Đáng mà người tín hữu có bốn phận phải chia sẻ Tin Mừng đó cho người khác, ngay cả trên mạng xã hội toàn cầu ngày nay.

Vì từ khi về trời, Chúa Giêsu ủy thác cho chúng ta sứ mạng loan báo Tin Mừng, tức là kể cho người ta nghe câu chuyện Đức Giêsu thành Nagiarét. Trong suốt Mùa Phục Sinh, chúng ta thấy được hình ảnh sống động của Giáo hội trong thời sơ khai, các tông đồ mạnh mẽ đứng lên rao giảng về Đức Giêsu chịu chết và Phục sinh, cũng vì Đáng ấy mà họ bị bách hại, tù đày, xua đuổi, bị gông cùm và tống ngục, nhưng các ngài vẫn trung thành rao giảng, ngay cả lúc thuận tiện và lúc không thuận tiện, với xác tín, đây là công trình của Thiên Chúa, không ai có thể phá hủy được.

Ngày nay, Giáo hội qua các Đức Giáo Hoàng, những vị chủ chăn luôn ý thức tầm quan trọng của truyền thông, sự bùng nổ thông tin, nhiều cơ quan báo, đài truyền hình, mạng xã hội đa dạng, phong phú và mỗi ngày chúng ta đón đọc biết bao nhiêu thông tin. Vì thế, con cái của Giáo hội nhập cuộc với truyền thông, sử dụng phương tiện truyền thông như là công cụ loan báo Tin Mừng, mang ánh sáng đến những vùng tăm tối. Giáo hội xem như đây là vùng đất mới rộng lớn. Nhưng chúng ta cũng phải lưu ý, phương tiện truyền thông máy móc cho dù hiện đại tới tận đâu, nhưng đằng sau nó vẫn phải là một con người biết chịu trách nhiệm về việc mình làm. Người tín hữu loan báo Tin Mừng bằng một đức tin mạnh mẽ, một con tim chạnh thương với người anh em của mình, một người truyền cảm hứng yêu thương và niềm vui, biết cùng nhau xây dựng bầu khí thông cảm, hiểu biết lẫn nhau, xóa tan những nghi ngờ, hiểm khích, những gì có thể gây

chia rẽ cộng đoàn. Nhất là người tín hữu có bốn phận giải trừ tin giả bằng Chân lý Tin Mừng của Chúa Kitô.

Ánh sáng đi đến đâu thì bóng tối bị đẩy lui tới đó, chúng ta phải cảnh giác trước những thông tin giả, tin đồn thất thiệt, tin được lấp ghép, cần thận khi like và share trên mạng xã hội, nếu không chúng ta đang bị lợi dụng để cổ vũ cho lối sống giả dối, hưởng thụ vật chất. Dù chúng ta không phải là nhà truyền thông, nhà báo, cũng không tham gia trong ban Truyền thông Giáo phận, giáo xứ, nhưng chúng ta vẫn là những nhà truyền thông Tin Mừng nơi gia đình, luôn cần nhắc những việc mình làm, từng lời nói, cử chỉ của chúng ta phải có sức lan tỏa Tin Mừng đến cho người khác, tạo bầu khí ấm áp thân thương ngay trong gia đình, trong tương quan với người chồng, người vợ và các con. Đó là cách thức chúng ta thực thi sứ mạng truyền giáo hay truyền thông. Vì sứ mạng này không chỉ lời khuyên nhủ, nhưng là bốn phận Chúa Giêsu đòi hỏi mỗi người chúng ta.

Đến đây, chúng tôi nhớ câu chuyện, chắc hẳn là quen thuộc với nhiều người, câu chuyện người ta kể cho thiếu nhi răn dạy cho các em sống chân thật, không được nói dối. Câu chuyện này cũng phù hợp cho chúng ta, những người làm cha, làm mẹ, những người có sứ mạng truyền thông Tin Mừng luôn theo đuổi và tìm kiếm sự thật như chính Đức Giêsu đã nói: "*Sự thật sẽ giải thoát anh em*" (Ga 8, 32).

Ở một khu làng nọ, có một chú bé chăn cừu rất nghịch ngợm và hay nói dối. Một hôm, đang chăn cừu ngoài đồng, chú bỗng chạy về làng kêu toáng lên rằng: "Cứu tôi với, có chó sói bắt đàn cừu". Tất cả mọi người trong làng đều vội chạy ra xem tình hình thế nào để tìm cách đuổi nó đi, và thế là đã bị mắc lừa vì thật ra chẳng có con sói nào cả. Trong lúc mọi người tức giận thì chú bé kia được một trận cười khoái trá. Sau vài lần như vậy, chó sói về thật. Chú bé chăn cừu lại hét lên cầu cứu, nhưng lần này không ai giúp chú nữa, vì mọi người nghĩ đó lại là lời nói dối như lần trước. Và kết quả là đàn cừu bị chó sói ăn thịt mất hết.

Xin Chúa giúp mỗi người tín hữu chúng ta thực thi sứ vụ loan báo Tin Mừng, chia sẻ tình yêu thương cho người khác, cụ thể là ngay trong gia đình của mình, chúng ta xây dựng những tương quan thân ái yêu thương giữa mọi thành viên với nhau. Hơn nữa, chúng ta hành xử trên mạng cũng mang một con tim thao thức yêu thương người khác và tìm kiếm sự thật tuyệt đối là chính Thiên Chúa Nhân Lành.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

SỰ PHẠM ĐỒNG HÀNH CỦA ĐỨC GIÊSU

Gioakim Trương Đình Giai

(Tiếp theo và hết)

Ở lại, chia sẻ, hiệp thông và thông truyền

Ở lại với đối tượng mình đồng hành là yêu cầu và là đặc trưng chính yếu của đồng hành.

- Người đồng hành đúng nghĩa không chỉ là người truyền đạt vì người truyền đạt chỉ có nhiệm vụ truyền đạt một số kiến thức nào đó và sau đó hết nhiệm vụ.

- Người đồng hành cần phải **hiện diện**

và ở lại với đối tượng mình đồng hành bao lâu đối tượng còn cần đến mình.

Ở lại mang ý nghĩa gì?

- Ở lại với ai đó là nói lên ước muốn phát triển mối tương giao với họ.

- Ở lại với ai đó là nói lên ước ao gặp gỡ và chia sẻ và hiệp thông với họ.

- Ở lại với ai đó là nói lên người ấy có ý nghĩa thực sự đối với mình.

- Ở lại với ai đó là biểu hiện của mối tình bạn hữu thâm giao.

Hãy ở lại trong Thầy như thầy ở lại trong anh em! (Ga 15, 4)

Giống như hai môn đệ, đôi khi ta cũng mời Chúa ở lại với mình, nhưng ta lại không ở lại với Người, không ở lại trong Lời của Người. Chính vì thế hạt giống Chúa gieo vào lòng chúng ta cũng chẳng khác nào hạt giống gieo bên vệ đường, rơi và đá sỏi, bụi gai, không thể phát sinh hoa trái được.

Ở lại trong Chúa là sống tâm tình của Đức Maria, hằng chiêm niệm và sống Lời của Người.

Ở lại trong tình yêu Chúa để ở lại trong tình yêu nhau

Ở lại trong Chúa là điều kiện tất yếu (sine qua non) để ở lại trong nhau.

Sự chung thủy của đôi bạn, sự gắn bó giữa những môn đệ của Đức Kitô, nhiệt tâm và tận tụy của người đồng hành đối với đối tượng mình đồng hành chỉ có thể hiện thực hóa khi ta chọn lựa ở lại trong tình yêu của Chúa, một chọn lựa thực hiện hằng ngày, không phải xuất phát từ tình cảm, ý chí mà được nuôi dưỡng bằng tình yêu kết hợp mật thiết với Đức Kitô trong đời sống chiêm niệm, cầu nguyện và bí tích, đặc biệt Bí tích Thánh Thể.

Ý nghĩa của tiệc huynh đệ

Bàn tiệc, bữa ăn không nhằm mục đích chính là ăn (nếu mục đích chính là ăn, tốt nhất là ăn một mình).

Đồng bàn với ai, ăn nhậu với ai là cơ hội trao đổi ý kiến, chia sẻ tâm tình, là cái cớ để có điều kiện ở bên nhau, ở với nhau.

Người ta có thể đến với bữa ăn, bữa tiệc vì nhiều mục đích nhưng bữa ăn Đức Giêsu dùng với hai môn đệ là bữa ăn huynh đệ (agape), bữa ăn của sự thánh thiêng chia sẻ trao ban và hiệp thông (*Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ...*)

Tiệc Thánh Thể, đỉnh cao của đồng hành

Bữa ăn như thế không chỉ còn là bữa ăn đơn thuần mà là cơ hội chia sẻ và trao ban, là tiệc Thánh Thể, là bàn tiệc Nước Trời. Như thế việc đồng hành đích thực phải dẫn đến cầu nguyện, chia sẻ và hiệp thông, đến Bí tích, đến Tiệc Thánh Thể, đỉnh cao gặp gỡ. Chính qua cử chỉ chia sẻ và trao ban mà chân lý được nhận ra, mà việc đồng hành thực sự đạt kết quả (*Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người*)

Đồng hành viên phải chủ động tạo điều kiện

Đồng hành viên tuy là người dẫn dắt nhưng không phải là nhân vật chính mà chỉ là người phục vụ. Nhân vật chính lại là đối tượng mình đồng hành. Điều quan trọng là làm sao để đối tượng có thể thể hiện rõ nhu cầu, mong đợi hay ý kiến của bản thân mình không

chút e dè. Muốn thế, đồng hành viên cần tạo mọi điều kiện thuận lợi để đối tượng có thể phát biểu khi có nhu cầu hay nói đúng hơn là khơi dậy nhu cầu phát biểu hay đặt câu hỏi nhằm yêu cầu làm sáng tỏ hay đào sâu thêm vấn đề.

Đồng hành viên phải trung thực và bản lĩnh

Đồng hành viên cần tỏ rõ thiện chí muốn lắng nghe nhất là khi ý kiến quan điểm riêng của đối tượng đối nghịch với ý kiến quan điểm của mình.

Đồng hành viên thực sự bản lĩnh chẳng những không tránh né mà còn tạo mọi điều kiện thuận lợi cho việc chất vấn và phản biện của đối tượng, khởi đi từ chính những chất vấn và phản biện của đối tượng để chất vấn và phản biện ngược lại, từ đó mới có thể giúp đỡ đối tượng dần dần khám phá chân lý.

"Xin Chúa hướng dẫn cho tất cả những ai có trách nhiệm đồng hành với các gia đình nói chung, và các gia đình trẻ nói riêng thấm nhuần tinh thần, đường lối sư phạm và phương pháp đồng hành của Đức Giêsu, để họ có thể dẫn đưa họ đến sự gặp gỡ Chúa trong sự hiệp thông sâu xa, để từ đó họ có thể hoán cải, biến đổi cuộc đời để trở lại với nhau trong tình thân ái và khao khát trở nên chứng tá cho niềm vui sống Tin Mừng trong đời sống hôn nhân và gia đình".

Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

SAU KHI SỐNG LẠI, ĐỨC GIÊSU HIỆN RA BAO NHIÊU LẦN

Têrêxa Bích Vân chuyển ngữ

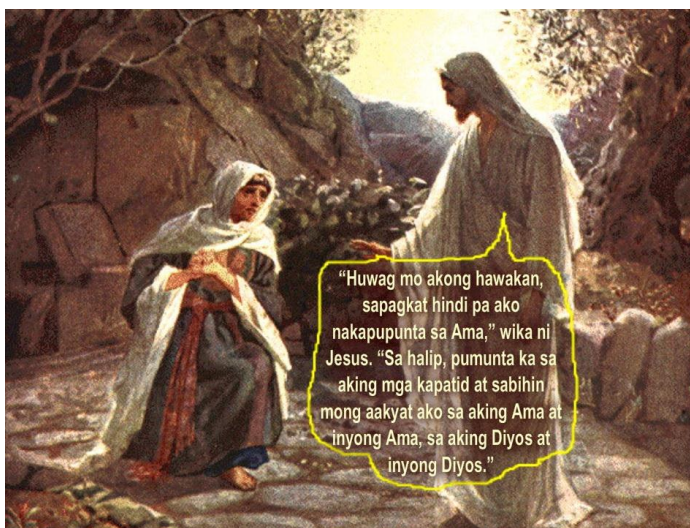
Sau khi sống lại, Đức Giêsu hiện ra nhiều lần, một con số có thể làm bạn ngạc nhiên!

Sau khi Chúa Giêsu trỗi dậy từ cõi chết, Ngài hiện ra với các tông đồ trong nhiều dịp khác nhau. Ngài không chỉ hiện ra một ngày nhưng nhiều ngày từ khi phục sinh cho đến khi Ngài về trời.

Vậy chính xác bao nhiêu lần? Chúng ta không biết rõ số lần Chúa Giêsu hiện ra với các môn đệ trong suốt 40 ngày. Vì trong Tin Mừng Thánh Gioan có chép: "Chúa Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác trước mặt các môn đệ, nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này" (Ga 20: 30).

Tuy nhiên, các sách Tin Mừng ghi lại khoảng 10 lần trong tất cả các lần Ngài hiện ra với các môn đệ với thân xác phục sinh của Ngài.

HIỆN RA VỚI BÀ MARIA MADALÊNA

"Huwag mo akong hawakan, sapagkat hindi pa ako nakapupunta sa Ama," wika ni Jesus. "Sa halip, pumunta ka sa aking mga kapatid at sabihin mong aakyat ako sa aking Ama at inyong Ama, sa aking Diyos at inyong Diyos."

Đức Giêsu nói với bà Maria Madalêna: "Maria". Bà quay lại và nói bằng tiếng Hípri, "Lạy Thầy" (Rabboni!). Đức Giêsu liền nói: "Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa Cha. Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ: 'Thầy lên cùng Cha của Thầy, cũng là Cha của anh em, lên cùng Thiên Chúa của

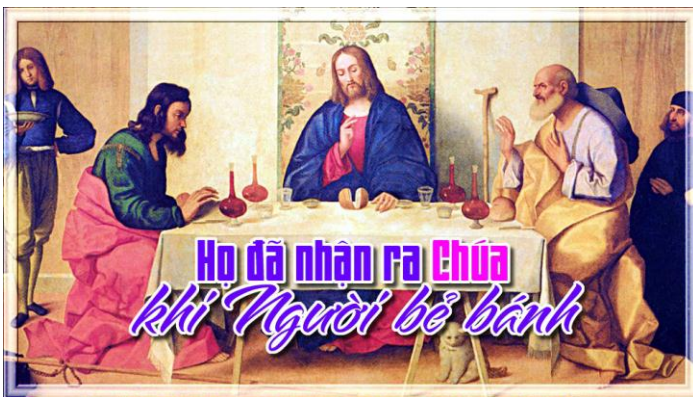
Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em'" (Ga 20: 16-17).

ĐỨC GIÊSU HIỆN RA VỚI CÁC BÀ (có thể là Maria Clêôpat, Maria, mẹ của Giacôbê và Gioan).

Vì vậy, các bà nhanh chóng rời khỏi mộ lòng đầy sợ hãi và rất đổi vui mừng, chạy về báo cho các môn đệ. Đức Giêsu đã gặp các bà và nói: “Chào chị em!”. Họ chạy lại, ôm chân và quỳ gối trước mặt Ngài. Đức Giêsu liền nói: “Chị em đừng sợ! Về báo cho anh em của Thầy để họ đến Ga-li-lê. Họ sẽ được thấy Thầy ở đó (Mt 28: 8-10).

HAI MÔN ĐỆ TRÊN ĐƯỜNG EMAU

Cùng ngày hôm đó, hai môn đệ đang trên đường đến làng Emmau, cách Giêrusalem chừng bảy mươi dặm. Dọc đường đang khi họ trao đổi với nhau về tất cả mọi chuyện đã xảy ra, chính Chúa Giêsu tiến lại và cùng đi

với họ (Lc 24: 13-43).

THÁNH PHÊRÔ (lần đầu tiên)

“Thật, Chúa đã sống lại, và đã hiện ra với Simon!” (Lc 24, 34)

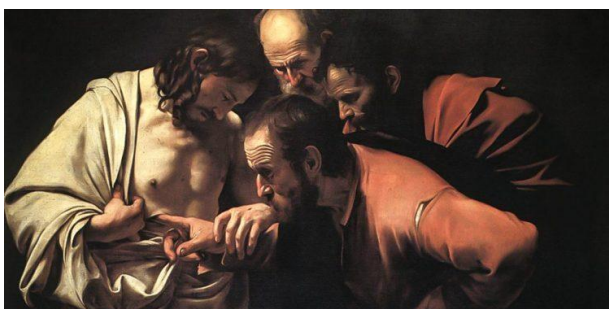

CÁC MÔN ĐỆ (không có Tôma)

Khi họ còn đang nói, thì chính Chúa Giêsu hiện đến đứng giữa các ông và nói, “Bình an cho anh em” (Lc 24, 36).

CÁC MÔN ĐỆ (có cả Tôma)

Các cửa bị đóng kín, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói: “Bình an cho anh em”. Rồi Người bảo ông Tô-ma: “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng nữa, nhưng hãy tin. Ông Tô-ma thưa

Người: Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con! Đức Giêsu bảo: Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!” (Ga 20: 26-29).

BẢY MÔN ĐỆ

Sau đó, Đức Giêsu lại tỏ mình ra cho các môn đệ ở Biển Hồ Ti-bê-ri-a. Người tỏ mình ra như thế này. Ông Si-môn Phê-rô, ông Tô-ma gọi là Đi-đy-mô, ông Na-tha-na-en người Ca-na miền Ga-li-lê, các người con ông Dê-bê-đê và hai môn đệ khác nữa, tất cả đang ở với nhau (Ga 21: 1-2).

NĂM TRĂM MÔN ĐỆ

Sau đó, Ngài hiện ra với hơn năm trăm anh em cùng một lúc, hầu hết trong số họ vẫn còn sống, mặc dù một số đã chết (1Cr 15, 6).

GIACÔBÊ VÀ CÁC MÔN ĐỆ

Ngài hiện ra với ông Giacôbê, rồi với tất cả các Tông đồ (1Cr 15, 7).

TRƯỚC KHI ĐỨC GIÊSU LÊN TRỜI

ĐỨC GIÊSU
*được cất lên,
ngay trước mắt
các ông*

Rồi Ngài đưa họ ra ngoài, đến tận Bê-tania, và đưa tay chúc lành cho họ. Trong khi chúc lành, Ngài rời bỏ các ông và lên trời. Họ quỳ xuống trước mặt Ngài, và trở về Giêrusalem lòng đầy hân hoan. Và các tông đồ ở lại trong Đền thờ chúc tụng Chúa (Lc 24: 50-53).

Nguồn: phanxicovn

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Dùng dầu ăn kiểu này, chẳng khác nào dùng thuốc độc

Từ Đông sang Tây, trong mỗi gian bếp đều không thể thiếu bóng dáng của chai dầu ăn. Gần như 99% món ăn đều cần đến dầu ăn, đồng thời đây cũng là thực phẩm cung cấp vitamin cùng những dưỡng chất thiết yếu khác cho cơ thể. Trái với suy nghĩ của nhiều người, dầu ăn cần phải dùng đúng cách, nếu không sẽ gây ra những tác hại ảnh hưởng đến sức khỏe.

Chẳng chị em nội trợ nào lại muốn điều này xảy ra với người thân của mình, phải không? Thế nên chị em cần biết những sai lầm phổ biến này để tránh mắc phải nhé.

Chỉ có một loại dầu ăn

Một sai lầm phổ biến đó là mỗi gia đình chỉ có duy nhất một loại dầu ăn trong bếp. Chị em nên thay đổi thói quen này, bởi mỗi loại dầu ăn sẽ có một công dụng khác nhau, không phải loại dầu nào cũng đáp ứng được mục đích sử dụng cũng như chất dinh dưỡng mà cơ thể cần.

Vì thế, trong mỗi gia đình nên có 2 loại dầu, một loại chịu được nhiệt độ cao, dùng để chiên, rán thực phẩm, thường có tên gọi chung là cooking oil. Loại còn lại dùng để ăn sống như trộn salad, gỏi, hay để xào, ướp thực phẩm, đó thường là dầu hướng dương, đậu nành, dầu cải, ô liu, giúp hấp thu vitamin A, D, E, K trong thực phẩm, bổ sung axit béo, đồng thời tăng hương vị cho món ăn.

Sử dụng dầu ở nhiệt độ cao

Một sai lầm thường thấy ở chị em nội trợ đó là để dầu thật sôi rồi mới cho thức ăn vào chiên, xào. Thói quen này rất có hại cho sức khỏe, bởi ở nhiệt độ cao, các chất dinh dưỡng trong dầu ăn sẽ bị

phá hủy, đồng thời sinh ra độc tố, tạo ra amin sinh vật, có nguy cơ gây bệnh ung thư như *ung thư trực tràng, ung thư gan, phổi, ung thư vú*, giảm miễn dịch của cơ thể do dư thừa lipid.

Vì thế, bạn hãy tập thói quen để nồi, chảo thật nóng rồi mới đổ dầu vào chế biến thức ăn. Trong quá trình chế biến, nhiệt độ cũng không nên quá nóng.

Dùng dầu đã chiên nhiều lần

Với tâm lý tiếc của, không ít chị em nội trợ đã giữ lại phần dầu thừa sau khi chiên để sử dụng cho những lần nấu nướng sau. Lợi thì có lợi nhưng sức khỏe của bạn thì tổn hại đáng kể. Bởi dầu ăn khi chiên đi chiên lại sẽ dễ sinh ra transfat - axit béo có hại cho cơ thể, phá hủy men tiêu hóa, gây *khó tiêu, đau bụng, tiêu chảy* và *những bệnh về tim mạch, ung thư*.

Ngoài ra, khi được chiên đi chiên lại, vitamin có lợi đã bị phá hủy, còn cặn thực phẩm bị cháy có trong dầu cũng ảnh hưởng xấu cho sức khỏe người dùng. Vì thế, nếu muốn tiết kiệm, bạn hãy nghĩ đến việc dùng lượng dầu vừa đủ để không phải tiếc của rồi giữ lại dầu đã được sử dụng nhé.

Dầu ô liu: dinh dưỡng nhưng phải dùng đúng

Không phải ngẫu nhiên mà trên thị trường có hai loại dầu ô liu. Đó là loại dầu nguyên chất và dầu đã tinh luyện. Tùy vào món ăn mà bạn nên sử dụng loại dầu thích hợp nhé. Theo đó, dầu ô liu nguyên chất dùng để làm salad, trộn gỏi bởi loại dầu này giàu phenol và chất chống oxy

hóa, nếu dùng xào nấu thì lượng phenol này dễ bị phá hủy. Còn nếu bạn chiên, xào thì nên dùng dầu ô liu đã tinh luyện do nó chứa nhiều hợp chất không no, hàm lượng axit béo thấp, chịu nhiệt tốt.

Theo: Trí Thức Trẻ

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Đức tin trong việc tôn sùng LCTX (tt và hết)	02
✠ Sống Lời Chúa	06
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B29)	14
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	20
◆ Tin CDLCTX miền Gia Lai, GP Kontum	26
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Trái tim đầy Lòng Thương Xót	27
◆ Hai chứng nhân lịch sử tử đạo	31
◆ Linh khí chống lại ma quỷ	34
◆ Những câu kinh thánh hay bị hiểu sai...	39
◆ Tìm ý Chúa	42
◆ Ngôi nhà thờ trên thành phố mới	46
◆ Chúa đã gọi Em	48
✠ Tán mạn chuyện nhà đạo	
◆ Mạng xã hội, tin giả và tin thật	51
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Sư phạm đồng hành của Đức Giêsu (tt và hết)	56
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Sau khi sống lại, Đức Giêsu hiện ra bao nhiêu lần	59
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Dùng dầu ăn kiểu này chẳng khác nào dùng thuốc độc	62